

2018

aviisi

VERENIGING NEDERLAND-FINLAND
ALANKOMAAT-SUOMI YHDISTYS

Inhoud

Van het bestuur	3
VNF Algemene Ledenvergadering 2018	8
Finse vrouwendagen	10
'De zeven broers' van Aleksis Kivi in een nieuwe Nederlandse vertaling	12
Oproep nieuwe bestuursleden.....	14
Column: IJsvissen	15
Als ik zwerf door Finland - gedichten van Inez Meter	19
Een kanttekening bij de Nederlandse erkenning van Finland als onafhankelijke staat	22
Uitstapje naar Hanko en Tvrminne.....	32
Column: Tussen de schappen.....	44
Aviisi 25 jaar jong	46
Petronella van der Moer begraven in Inari.....	60
Bezoek aan de Hortus Bulborum op 13 mei 2017	61

Colofon

Jaargang 27 (2018), nummer 1

De Vereniging Nederland-Finland werd opgericht op 27 oktober 1923. Aviisi is het officiële magazine van de vereniging en verschijnt vijf keer per jaar. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis.

Redactie

Daniel Loos
Minna Räty (Fins)
aviisi@vnf.nu

Eindverantwoording het bestuur

Vormgeving
Daniel Loos,
info@bureaucontrapunt.nl

Drukwerk Via ASB drukwerk- begeleiding

Oplage 550 ISSN 1566-8542

Kopij

Kopij voor de volgende Aviisi (2018-2) kan per e-mail voor 24 februari 2018 aan de redactie gezonden worden:

aviisi@vnf.nu.

Kopij graag als Word-document aanleveren.

Beelden graag los bijleveren, in de hoogst beschikbare kwaliteit. Veel of grote bestanden liefst via www.wetransfer.com

De verantwoordelijkheid voor de inhoud van artikelen in Aviisi die door derden geschreven zijn, ligt bij de betreffende auteurs. De redactie van Aviisi behoudt zich het recht voor artikelen in te korten of niet te plaatsen.

Bestuur Vereniging Nederland-Finland

Voorzitter

Marjo Kool, voorzitter@vnf.nu

Vice-voorzitter

Daniel Loos, aviisi@vnf.nu

Social media

Jussi Virtanen, socialmedia@vnf.nu

Penningmeester

Marco Blankestijn, penningmeester@vnf.nu

Webmaster

Willem Mulder, 98willemmulder@gmail.com

Erelid

Ambassadeur van Finland, mevr. Katri Viinikka

Ledenadministratie & secretariaat

Gerard Rijerse, info@vnf.nu

Bankrekening vereniging

NL 39 ABNA 0549 2867 05 te Den Haag

Van het bestuur

Beste leden van VNF,

Onze oren tuten nog na van Mikko Pettinen & Happy People, de band die als slotact optrad op het Onafhankelijkheidsfeest in de Koepelkerk. Dit geweldige feest was een mooi slotakkoord van een jaar vol Finlandactiviteiten. Juist in de laatste maanden van 2017 waren er veel Finland100-evenementen: het berkenbos, boekpresentaties, een tentoonstelling, films, het feest en zeer veel muziek, van swingend tot beschouwend. In dit nummer is een fotocollage opgenomen om nog eens op deze activiteiten terug te blikken.

Het waren geslaagde bijeenkomsten en het was fijn hier veel van onze leden te hebben kunnen ontmoeten. Ook de uitwisseling met andere Fins georiënteerde

organisaties en initiatieven leek me erg goed te verlopen. Goed om dit vast te houden.

Aviisi bestaat sinds vorig jaar inmiddels 25 jaar, een jubileum dat in het Finland100-jaar stilletjes aan ons is voorbijgegaan. Maar Rune Frants geeft er aandacht aan met een artikel over de geschiedenis van Aviisi en de vele mensen die eraan hebben meegewerkten.

Voor Aviisi zijn we regelmatig aan het brainstormen over mogelijkheden voor vernieuwing. De reacties die we op Aviisi ontvangen zijn over het algemeen erg positief, maar we zoeken steeds naar mogelijkheden om het blad gevarieerder te krijgen. Zo denken we aan nieuwe rubrieken. Dat zou bijvoorbeeld een boekenrubriek kunnen zijn, waarin nieuw uitgekomen of

Daniël Loos

Johtokunnalta

Hyvät Alankomaat-Suomi-yhdistyksen jäsenet

Korvissamme soi vielä Mikko Pettinen & Happy People -bändin musiikki. He esiintyivät Koepelkerk-kirkon itsenäisyyspäivän juhlassa viimeisenä. Tämä mahtava juhla oli hieno päätös Suomi-tapahtumia täynnä olleelle vuodelle. Vuoden 2017 viimeisinä kuukausina oli paljon Suomen 100-vuotisjuhlavuoden tapahtumia: kovumetsä, kirjaesittelyjä, näytelyt, elokuvia, juhla ja erittäin paljon musiikkia, svengavasta hartaaseen. Tämä numero sisältää muistin virkistämiseksi kuvakoosteenväistä tapahtumista.

Tapahtumat olivat onnistuneita ja oli mukavaa tavata monia yhdistyksen jäseniä niissä. Myös yhteistyö muiden Suomeen

orientoituneiden järjestöjen ja kampanjoiden kanssa suju mielestäni erittäin hyvin. Tätä yhteistyötä on hyvä jatkaa.

Aviisi täytti viime vuonna jo 25 vuotta, mutta juhlavuoteen ei juurikaan kiinnitetty huomiota Suomen 100-vuotisjuhlavuoden vuoksi. Rune Frants käsittelee aihetta kuitenkin artikkelissa, jossa kerrotaan Aviisin historiasta ja monista ihmisiä, jotka ovat olleet sitä tekemässä.

Mietimme säännöllisesti millä tavalla Aviisia voisi uudistaa. Saamamme reaktiot Aviisista ovat yleisesti ottaen erittäin positiivisia, mutta etsimme aina mahdollisuuksia tehdä lehdestä monipuolisempia. Mielessäimme on uusia palstoja. Sellainen voisi olla esimerkiksi kirja-arvostelupalsta, jossa käsitellään uutta suomalaista tai

vertaalde Finse boeken worden besproken. Of een rubriek voor poëzie, voor recepten, voor fotografie of voor muziek. Ook gaan er wel eens stemmen op voor een leuke puzzel, prijsvraag of een raadsel. Wat mij veel waard zou zijn, is dat er meer actualiteit in Aviisi zou komen: wat speelt er nu aan ontwikkelingen, gebeurtenissen en discussies in Finland? Er zijn goede ideeën, maar alles valt en staat bij mensen die deze ideeën kunnen en willen uitvoeren.

Pallastunturi (fjk DL)

suomesta hollantiin käännettyä kirjallisuutta. Muita mahdolisuuksia ovat runo-, ruokaohje-, valokuvaus- tai musiikkipalsta. Meille on ehdotettu myös sanaristikko, palkintokilpailua tai arvoitusta. Itse arvostaisin sitä, että Aviisissa käsiteltäisiin enemmän ajankohtaisia aiheita: minkälainen kehitys on meneillään Suomessa ja mitkä tapahtumat ja keskustelut ovat ajankohtaisia? Meillä on hyviä ideoita, mutta kaikki riippuu ihmisistä, jotka voivat ja haluavat toteuttaa niitä.

Vanzelfsprekend horen we graag van jullie waar behoefté aan is en wat interessante nieuwe mogelijkheden zouden zijn. In het volgende nummer zullen we verder ingaan op de toekomst van Aviisi.

Daniël Loos, vice-voorzitter VNF
aviisi@vnf.nu

On itsestään selvää, että haluamme kuulla teiltä mihiin on tarvetta ja mitä mielenkiintoisia uusia mahdolisuuksia näette. Seuraavassa numerossa käsittelemme tarkemmin Aviisin tulevaisuutta.

Daniël Loos, Alankomaat-Suomi Yhdistyksen varapuheenjohtaja
aviisi@vnf.nu

Käännös: Mia Uusitalo

Datum, tijd	Evenement Tapahtuma	Locatie, adres
t/m 25 februari	The Aalto Natives Nathaniel Mellors en Erkka Nissinen (Het Finse Paviljoen van de Biënnale Venetië) www.cobra-museum.nl	Cobra Museum, Amstelveen
t/m 18 maart	Scandinavische Streken Kunst van Marjatta Ranta-Isö, Halbe Hageman, Annet Hiltermann, Robin d'Arcy Shilcock, Egbert Blaauw, Aukje Niemeijer, Ingrid Fokkens, Sieger Zuidersma, Anke Flik galerieszing.nl	Galerie SZing, Zuidlaren
11 februari, 16:00	Concert - Var det en dröm? Songs from Finland. Love and life: Sibelius, Kuula, Merikanto Karla-Maria Toivainen, sopraan, Susan Ball, piano	Soefi Centrum, Den Haag
17 februari, 19:15-23:30	Amberian Dawn en Manzana (Symphonisch Melodic Metal) De Finse metalbands toeren samen door Europa en doen ook Eindhoven aan. www.dynamo-eindhoven.nl	Dynamo, Eindhoven
28 februari, 19:30-21:30	Lezing Finland 100 jaar door Gerard Rijerse bij De Scandinavische Vereniging in Groningen. De toegang is €3,-. www.vnf.nu	Harmoniegebouw Rijksuniversiteit, Groningen
18 maart, 13:00	VNF Algemene Ledenvergadering 2018 Alankomaat-Suomi Yhdistyksenyleinen jäsenkokous 2018 www.vnf.nu	Finse Huis, Rotterdam ">>>Finse Huis.nl
18 maart, 15:00	Een Nederlands oorlogsschip in Finse wateren lezing van Peter Swart Hollantilaisen sotalaiva Suomen vesillä Peter Swart pitää luennon www.vnf.nu	Finse Huis, Rotterdam ">>>Finse Huis.nl
14-15 april	Finse vrouwendagen info@naisenpaivat.nl ; www.naisenpaivat.nl	Garderen
21 april, 14:15	Première van Water Atlas van Sebastian Fagerlund Radio Filharmonisch Orkest o.l.v. Osmo Vänskä , Severin von Eckardstein, piano Met verder: Ludwig von Beethoven - Vierde pianoconcert in G, op. 58 en Carl Nielsen - Zesde symfonie, Sinfonia semplice - www.concertgebouw.nl	Concertgebouw, Amsterdam
14 mei, 20:00-22:00	Cursusavond De muziek van Sibelius door Hans Haffmans De toegang is €30/35,-. www.concertgebouw.nl	Koorzaal Concertgebouw, Amsterdam
22 mei, 20:15	Jean Sibelius - Violonconcert in d, op. 47, Zesde symfonie in d, op. 104, Zevende symfonie in C, op. 105 London Symphony Orchestra o.l.v. Michael Tilson Thomas; Janine Jansen, viool Janine Jansen toert door Europa met Sibelius vioolconcert - www.concertgebouw.nl	Concertgebouw, Amsterdam
2 juni	Nightwish op FortaRock 2018 De Finse symfonische metalband Nightwish (met de Nederlandse zangeres Floor Jansen) in Nijmegen! - www.fortarock.nl	Goffertpark, Nijmegen

Opgeven voor deelname aan de activiteiten van de VNF via info@vnf.nu.
Alankomaat-Suomi Yhdistyksen tapahtumiin ilmoittautumiset sähköpostiosoitteeseen info@vnf.nu.

Sebastian Fagerlund (fjk Sirpa Räihä)

The Aalto Natives

Amberian Dawn

Finland 100: Onafhankelijkheidsfeest, 9 december 2017, Koepelkerk Amsterdam (foto's Jenna Rutanen)

Finland 100: Suomen itsenäisyyspäivän juhla, 9. joulukuuta 2017, Koepelkerk, Amsterdam (kuvat Jenna Rutanen)

VNF Algemene Ledenvergadering 2018

Het bestuur van de Vereniging Nederland-Finland nodigt alle leden van harte uit voor de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering (ALV) op zondag 18 maart a.s. De ALV wordt gehouden in het Finse Huis, 's Gravendijkwal 64, 3014 EG Rotterdam. De vergadering begint om 13.00 uur.

De agenda is als volgt:

1. Opening
2. Mededelingen en ingekomen stukken
3. Goedkeuring van de notulen van de ALV d.d. 12 maart 2017. De notulen zullen uiterlijk op 2 februari 2018 op onze website www.vnf.nu worden geplaatst.
4. Jaarverslag van de secretaris. Het jaarverslag van de secretaris zal uiterlijk op 2 februari 2018 op onze website www.vnf.nu worden geplaatst.
5. Jaarverslag 2017 en begroting 2018 van de penningmeester, Deze zullen zal uiterlijk op 2 februari 2018 op onze website www.vnf.nu worden geplaatst.
6. Verslag van de kascommissie
7. Benoeming van de kascommissie voor het jaar 2019
8. Bestuurszaken. Het bestuur is niet voltallig. Nieuwe leden zijn welkom. Overeenkomstig art. 9 van de Statuten kunnen kandidaten schriftelijk bij het secretariaat worden aangemeld, tenminste zes dagen voor de dag van de vergadering
9. Contributie voor 2019
10. Activiteitenplan 2018
11. Rondvraag
12. Sluiting

8

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen yleinen jäsenkokous 2018

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen johtokunta toivottaa jäsenensä tervettulleiksi yleiseen jäsenkokoukseen sunnuntaina 18. maaliskuuta.

Kokouksen paikka: Finse Huis, 's Gravendijkwal 64, 3014EG Rotterdam.

Yleinen jäsenkokous alkaa klo 13.00

Käsiteltäväät asiat:

1. Kokouksen avaus
2. Ilmoitusluontoiset ja jäsenten esittämät asiat
3. 12. maaliskuuta 2017 pidetyn yleisen jäsenkokouksen pöytäkirjan hyväksyminen. Muistiinpanot nähtävissä vii-
4. Sihteerin vuosikertomus. Sihteerin vuosikertomus on nähtävissä viimeistään 2. helmikuuta 2015 kotisivuillamme www.vnf.nu.
5. Rahastonhoitajan vuosikertomus 2017 ja talousarvio 2018 ovat nähtävissä viimeistään 2. helmikuuta 2018 kotisivuillamme www.vnf.nu.
6. Tilintarjastajien raportti
7. Vuoden 2019 tilintarkastajien nimitys
8. Johtokunnan asiat. Yhdistyksen johtokunta ei ole täysilukuinen. Yhdistykseen sääntöjen 9. pykälän mukaan ehdokkaat esitellään kirjallisesti ky-

Na de vergadering is er een lezing van Peter Swart:

Een Nederlands oorlogsschip in Finse wateren

Een oude zeekaart leidde in 2016 tot de identificatie van een goed geconserveerd scheepswrak in de Finse Golf. Het bleek te

seisen kokouksen esityslistassa. Kokouksesta tulee tiedottaa vähintään kahdeksantoinsta (18) päivää aiemmin.

9. Vuoden 2019 jäsenmaksu
10. Toiminnat vuodessa 2018
11. Muut asiat
12. Kokouksen päättäminen

Kokouksen jälkeen Peter Swart pitää luennon:

Hollantilainen sotalaiva Suomen vesillä

Vanha merikartta johti vuonna 2016 Itämerellä hyvin säilyneen laivan hyllylle. Se osoittautui kolme vuosisataa sitten uponneeksi hollantilaiseksi sotalaivaksi nimeltä Huis te Warmelo. Historioitsija Peter Swart kertoo hyn löytymisestä ja sen nykytilasta valokuvien ja filmien avulla.

gaan om het Nederlandse oorlogsschip Huis te Warmelo dat drie eeuwen eerder op ongelukkige wijze verging. Aan de hand van foto's en film vertelt historicus Peter Swart over de ontdekking en de laatste stand van zaken.

9

Finse vrouwendagen

Beste Lezer, ik ben Satu Schroderus, sponsor-verantwoordelijke van de Stichting Finse vrouwendagen in Nederland dit jaar. Ik wil u graag uitnodigen als een van onze jubileum sponsors – wij vieren de 30^e jaargang dit jaar! We zoeken mooie cadeaus voor onze jaarlijkse loterij en goodiebag, en we hebben ook andere vormen van sponsoring beschikbaar.

Satu Schroderus Het jubileum van de Finse vrouwendagen wordt op 14 en 15 april georganiseerd. Wij ontvangen circa 120 vrouwen in Garderen, op de Veluwe, waar we een weekend met feestelijkheden, inspirerende workshops en plezierig entertainment organiseren.

Waarom sponsoren?

Voor dit 30^e jubileum jaar zijn sponsors welkom, die ons netwerk van meer dan

400 Finse vrouwen in Nederland graag omarmen. Naast het feestelijke weekend, is ons algemene doel het bouwen van samenhang, vriendschappen en netwerken, die het dagelijkse leven van onze leden ondersteunen. Als sponsor bouw je mee aan het netwerk en het belangrijke thuisgevoel in Nederland voor de vele Finse vrouwen die hier wonen en werken.

Onze officiële sponsor is Suomi-Seura, de internationale Finland Vereniging, en het event wordt beschermd door de Ambassadeur van Finland in Nederland, mw. Katri Viinikka.

Hoe te sponsoren?

Wij verwelkomen graag uw cadeaus voor onze loterij. Uw cadeau krijgt de nodige aandacht tijdens het feestweekend en uw

bedrijf en logo wordt gepromoot in onze media gedurende het hele jaar.

Als sponsor kunt u ook uw samples in onze goodiebag stoppen; wij vinden het erg leuk om samples en promotiemateriaal te ontvangen, b.v. voordeelkaartjes of andere aanbiedingen die exclusief voor de deelnemers gelden.

Uiteraard is het ook welkom ons financieel te sponsoren. Wij zoeken nog sponsors voor het mede mogelijk maken van verschillende onderdelen van het feestweekend, zoals de versiering van de feestelijkheden. Hierover kunt u het beste contact met mij opnemen.

Ter gelegenheid van ons jubileum, maken wij ook privédonaties mogelijk dit jaar; met de helft van uw giften, steunen wij een gekozen goed doel – hierover meer binnenkort op onze website. De privédonaties ontvangen wij graag op bankrekening NL79INGB0006698291 met referentie 'Spon18'.

sä; perinteisesti jaamme kaikille osallistujille näytessä jossa on paitsi näytteitä, myös esim alennuskortteja tai vastaavaa markkinointimateriaalia.

Toki sponsoreinamme on perinteisesti ollut myös yksityishenkilötä ja lahjoitus voi olla myös rahaa; SNP tilinumeromme on NL79 INGB 0006 6982 91, viitellä Spon18. Nän keräystä summasta lahjotamme puolel 30-vuotispäivämme kuniaksi valitsemamme hyväntekeväisyyskohteen tukemiseen. Siitä enemmän pian nettisivillämme.

Mitä saan takaisin?

Sponsorina saatte näkyvyyttä;

1. Logonne ja brändinne ohjelmalehteenme, nettisivuillellemme www.naisenpaivat.nl ja facebookiin www.facebook.com/FinnishWomensDayNL/ sekä instagramiin.

Wat krijg ik als sponsor?

1. Uw logo wordt geplaatst in ons programmaboek, op de website www.naisenpaivat.nl, op facebook www.facebook.com/FinnishWomensDayNL/ en op Instagram.
2. Uw logo wordt ook meegenomen in onze jubileumsfilm die we gebruiken voor promotie.
3. U krijgt nieuwe contacten en marketing voor uw bedrijf wat hopelijk ook in nieuwe klanten resulteert.

Wij hopen dat u interesse hebt om sponsor van ons te worden. Mocht u vragen hebben, hoor ik ze graag via info@naisenpaivat.nl – de Stichting hoopt u snel te mogen verwelkomen als onze sponsor! Met vriendelijke groet,

Satu Schroderus

Stichting Finse Vrouwendagen, Sponsor relaties, info@naisenpaivat.nl

2. Kiitoksen erilaiseen ohjelma materiaaliin, mm. SNP:n 30-vuotisfilmiin.
3. Uusia kontakteja ja siten mahdollisia uusia asiakkaita

Toivon etta SNP 2018 on kiinnostava sponsorointikohde Teille, ja etta voimme pian sopia yksityiskohdista. Vastaan mielelläni kysymyksiin, ja toivon etta vahvistatte sponsoroinnin pian vuodelle 2018! Ystävällisin terveisin,

Satu Schroderus

Sponsorivastaava SNP 2018
Stichting Finnish Women's Day
info@naisenpaivat.nl
www.naisenpaivat.nl

Suomalaisen Naisen Päivien

Hei! Olen Satu Schroderus, Suomalaisen Naisen Päivien (SNP) 2018 toimikunnan jäsen vastuualueenani sponsorointi.

Järjestämme vuoden 2018 naisenpäivät 14.-15. huhtikuuta Hollannin Garderenissa, ja tavoitteemamme on noin 120 naisen joukkoon kahden päivän voimaannuttavassa ja mukavassa ohjelmassamme. SNP eli Suomalaisen naisen päivät juhlii jo 30. vuosikertaansa. Pyydänkin Teitä sponsoriksemme tulevaan juhlatapahtumaamme.

Miksi sponsoriksi?

Tänä juhlavuonna etsimme sponsoriksi yrityksiä joille yli 400 suomalaisen naisen ja heidän laajan verkoston tavoittamisen Hollannissa on houkutteleva ajatus

markkinointiin. SNPn tavoite on hauska ja inspiroiva viikonloppu tuttujen ja uusien suomalaisnaisten kanssa, vakavampaan tavoitteenamme olla yhteistukena, luoda verkostoja ja tarjota monenlaista hauskaa ja helppoa kiinnikkettä elämään Hollannissa. Sponsorina olette mukana rakentamassa mukavia hetkiä.

Tapahtuman virallisena tukijana on Suomi seura ja suojelejana toimii Suomen Alankomaiden suurlähettiläs Katri Viinikka.

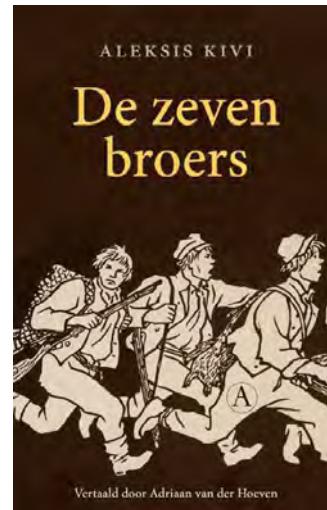
Miten voin sponsoroida?

Voitte sponsoroida SNPn toimintaa parhaiten tuotelahjan tai lahjakortin muodossa (arpajais palkinnoksi). Kun olette sponsorimme, saatte myös mahdollisuuden jakaa tuotenäytteenne Goodiebagis-

'De zeven broers' van Aleksis Kivi in een nieuwe Nederlandse vertaling

In het kader van het Finland100-programma heeft Adriaan van der Hoeven een nieuwe Nederlandse vertaling van Aleksis Kivi's legendarische boek 'Seitsemän veljestä', 'De zeven broers' gemaakt. Deze klassieker van de Finse literatuur is in 1870 als feuilleton verschenen en is de eerste Finstalige roman.

Daniël Loos Het verhaal: In de ongerepte wildernis van het Finland van de negentiende eeuw leven zeven broers. Ze bevechten hun vrijheid op elkaar, op de natuur en op de maatschappij. Hun grote rechtvaardigheidsgevoel en primaire manier van reageren brengt hen meer dan eens in problemen, en de kracht van hun vuisten lost lang niet alles op. In een mix van rauwheid en roman-

tieke, gevoeligheid en geweld toont deze klassieke en originele roman hun ontwikkeling tot volwassen mannen. De werkelijkheid is weerbarstig, de natuur is onvoorspelbaar, en hun eigen zwakheid is moeilijker te hanteren dan de broers denken. Behalve de harde lessen van het leven zijn het de mythische en sterke verhalen die hun de sleutel tot volwassenheid bieden.

De zeven broers is een grootse, sprankelende en poëtische roman die tegelijk een metafoor is voor de zelfstandiging van Finland, dat zich honderd jaar geleden, op 6 december 1917, losmaakte van Rusland. Het is een enorme aanwinst dat dit belangrijke, sfeerrijke en vermakelijke boek nu in een eigentijdse vertaling in het Nederlands is te lezen. De roman is voorzien van een voorwoord van Kester Freriks en een nawoord van Adriaan van der Hoeven.

Daniël Loos

Aleksis Kivi

Uitgever: Athenaeum-Polak & Van Gennep
320 pagina's
Paperback: ISBN: 9789025308124
E-book: ISBN: 9789025308131

Aleksis Kiven 'Seitsemän veljeksenväistä' uusi hollanninkielinen käänös

Suomi 100-ohjelman puitteissa on Adriaan van der Hoeve tehty uuden hollanninkielisen käänöksen Aleksis Kiven legendaarisesta teoksesta 'Seitsemän veljestä'. Tämä suomalaisen kirjallisuuden klassikko ilmestyi vuonna 1870 ensin jatkokertomuksena ja on ensimmäinen suomenkielinen romaan.

Tarina: 1800-luvun Suomen koskemattomassa erämaassa elelee seitsemän veljestä. Yhdessä he taistelevat keskinäisestä sekä luontoon liittyvästä että yhteiskunnallisesta vapaudesta. Heidän vahva oikeudenmukaisuudentarjansa ja alkeellinen tapansa reagoida saattavat heidät useasti vaikeusiin, eikä heidän nyrkisä voima ratkaise läheskään kaikkea.

Tämä klassinen ja omaperäinen romaanikuvaa raakuuden ja romantiikan, tunteellisuuden ja väkivallan sekoituksena veljestyen kasvun ja kehityksen aikamiehiksi. Todellisuus on niskoittleva, luonto odottamaton, ja veljestyen oman haavoittuvaisuuden käsitteily on heille vaikeampaa kuin he olettivat. Elämän kovien opetuksen ohella tarjoavat myyt ja vahvat kertomukset heille aikuistumisen avaimia.

'Seitsemän veljestä' on suurenmoinen, loistava ja runollinen romaan. Se on eräänlainen Suomen itsenäisyyyden vertauskuva. Suomi irroitautui Venäjästä joulukuun 6. päivänä 1917.

Tämän merkittävän, tunnelmallisen ja hauskan teoksen uusi ja moderni hollanninkielinen käänös on upea hankinta. Kirja sisältää Kester Freriksin alkulauseen ja Adriaan van der Hovenin loppusanat.

Kustantaja: Athenaeum-Polak & Van Gennep, 320 sivua
Nidottuna: ISBN 9789025308124
E-kirjana: ISBN 978025308131

Daniël Loos
Käännös: Eeva Kriek-Tuovinen

Openingspagina van de door Akseli Gallen-Kallela geïllustreerde uitgave van 'De zeven broers' uit 1908. | Ensimmainen sivu Akseli Gallen-Kallelan kuvittamasta 'Seitsemän veljeksenväistä' uit 1908. >>

Oproep nieuwe bestuursleden

Beste Finland-vrienden,

Het bestuur van de Vereniging Nederland-Finland (VNF) wil zich vernieuwen en verjongen. Daarom zijn wij op zoek naar enthousiaste kandidaten voor het bestuur. Zowel mannen en vrouwen zijn welkom, van alle leeftijden, maar voor een goede vertegenwoordiging van onze leden denken wij in eerste instantie aan (jonge) Finse vrouwen.

Als bestuurslid kun je een bijdrage leveren aan de toekomst van de nu 95-jarige VNF. Ben jij diegene met nieuwe ideeën die met ons de vereniging helpt klaarstellen voor het 100-jarig jubileum?

14

Johtokuntamme etsii uusia jäseniä

Hyvät Suomen ystävä

Alankomaat-Suomi yhdistyksen johtokunta haluaa uudistua ja nuorentua. Sen takia etsimme uusia innokkaita kandidaatteja johtokuntaamme.

Sukupuolella eikä iällä ole väliä, mutta mitä ryhmästä vielä puuttuu ovat (nuoret) suomalaiset naiset. Johtokunnan jäsenenä on mahdollista osallistua 95 vuotta vanhan yhdistyksemme toiminnan kehittämiseen. Olisitko juuri sinä se henkilö, jota etsimme luotsaamaan yhdistystämme kohti 100-vuotis juhlaa?

Secretaris Gerard Rijerse (info@vnf.nu) of andere bestuursleden kunnen meer over de VNF vertellen.

Ijsvissen

Onze buurman in Mikkeli Finland ging ons ijsvissen leren. Het was een belofte die hij gedaan had nadat we hem geholpen hadden met zijn nieuwe vakantiehuis. Hij is een echte visfanat en liep in de zomer te sjouwen met visnetten en hengels. Met een provisorisch aangebracht peilapparaatje om vis op te sporen voer hij regelmatig uit in zijn roeiboot. In zijn handelen kon je zien dat hij het al vele jaren deed. Voor zover bekend komt hij altijd met vis thuis, niet veel, maar genoeg voor een maaltijd.

Hij doet heel geheimzinnig over de visplekken waar hij naar toe gaat. Zo vertelde hij ook nooit waar hij bosbessen plukte. 'Sommige dingen delen Finnen niet,' zei hij als je het vroeg. Later begreep ik waarom. Op de markt wordt goed geld

Wilem
Mulder

Kolumni

Pilkkimistä

Mökkinaapurimme Mikkelissä olvat luuannut opettaa meille pilkkipistä. Tämä lupaus oli tehty sen jälkeen kun olimme auttaneet heitä heidän uuden kesämökkinsä kanssa. Naapurimme on innokas kalamies ja näemme hänet usein kesäisin raahaamassa verkkoja ja vapoja. Hänen on veneessään jonkinlainen vempain jonka avulla hän yrittää paikantaa kalaparvet. Hänen tottuneiden kalastajan eleiden perusteella voi päättää hänen tehneen sitä jo vuosia. Hän näyttää tulevan aina takaisin saaliin kanssa, joka riittää vähintään yhteen ateriaan. Hän on vaitelias kalastuspaiostaan. Samoin kuin mustikanpominna-alueista. "Joistakinasioista suomalainen vaikenee", oli hänen kommenttinsa kun yritin udella asiaa. Myöhemin ymmär-

sin miksi. Torilla maksetaan marjoista hyvä hinta samoin kuin kaloista, joten hyvä paikat ovat arvokkaita. Jotkut saavat jopa elantonsa niistä.

Mutta nyt pääsimme pilkkipistään. Tällä kertaa paikka ei ollut salainen, se tapahtui kesämökkimme edustalla. Meitä oli tiin pyydetty pukeutumaan lämpimästi ja oppaamme huolehtisi lämpimästä juomasta. Olimme sopineet kello kolmelta, mutta näimme naapurin miehen tepastelemassa jääällä jo puolen päivän aikoihin. Hän kairasi sinne tänne reikiä valmiiksi. Kairaaminen sujui nopeasti, vaikkakin jään paksuus oli 60-70 cm. Hänen koiransa katsasti jokaisen uuden reijän tarkastaakseen josko sieltä ilmestyi sushi-makupala. Kalat kuulevat hakeutuvat valoa kohti,

gevraagd voor bosbessen of vis en als je een goede plek weet was dat dus geld waard, sommigen leven ervan.

Nu zouden we gaan ijsvissen. Deze keer was de plek geen geheim, gewoon voor onze huizen op het meer. 'Warm aankleden,' had hij gezegd, 'ik zorg voor warme drank.' We hadden om 3 uur in de middag afgesproken en ik zag hem al om 12 uur over het ijs scharrelen. Hier en daar boorde hij wat gaten in het ijs met een grote handboor. Dat ging relatief snel ondanks dat het ijs in maart toch nog wel 60-70 cm dik was. Zijn hondje liep elk gemaakt gat af in de hoop een maaltje sushi te scoren. Vissen schijnen op licht af te komen maar ik betwijfel of ze dat ook met blaffen doen.

Toen we aankwamen op de steiger voor hun nieuwe huis zagen we dat de tafel gedekt was. We moesten eerst proosten omdat het de eerste keer was dat we elkaar

weer ontmoetten dit jaar. Onnozel gooide ik de ingeschonken beker naar binnen. Het effect sloeg me bijna omver. Op de steiger probeerde ik een opgestookte open haard na te doen. Mijn vullingen bleven gelukkig zitten en mijn zicht kwam ook weer snel terug.

Na de tweede beker liepen we opmerkelijk soepel en warm het ijs op. De buurman wees naar een paar gaten waar we naast moesten gaan staan. Hij was duidelijk ervaren en deskundig in de materie. Met een zeef haalde hij ijs uit de weer licht bevroren ijsgaten. Hij gaf ons een ultrakort hengeltje en liet zien hoe ver we onder het ijs en boven de grond moesten hengelen. Dat bleek ongeveer 30 cm te zijn. Daar zwemt de vis zei hij. Ik kon me niet voorstellen dat een vis hier onder de ijssplaats zwom, maar ik wist ook niet waar ze anders moesten zijn. Hij deed professioneel een verse maaivane van een vorige

maaltijd aan het haakje en liet zien hoe je de lijn moest laten zakken. Dat bleek eenvoudig, naar beneden is afrollen en omhoog is de andere kant op. Geen motor of batterijen, gewoon met de hand draaien. Was alles in het leven maar zo eenvoudig.

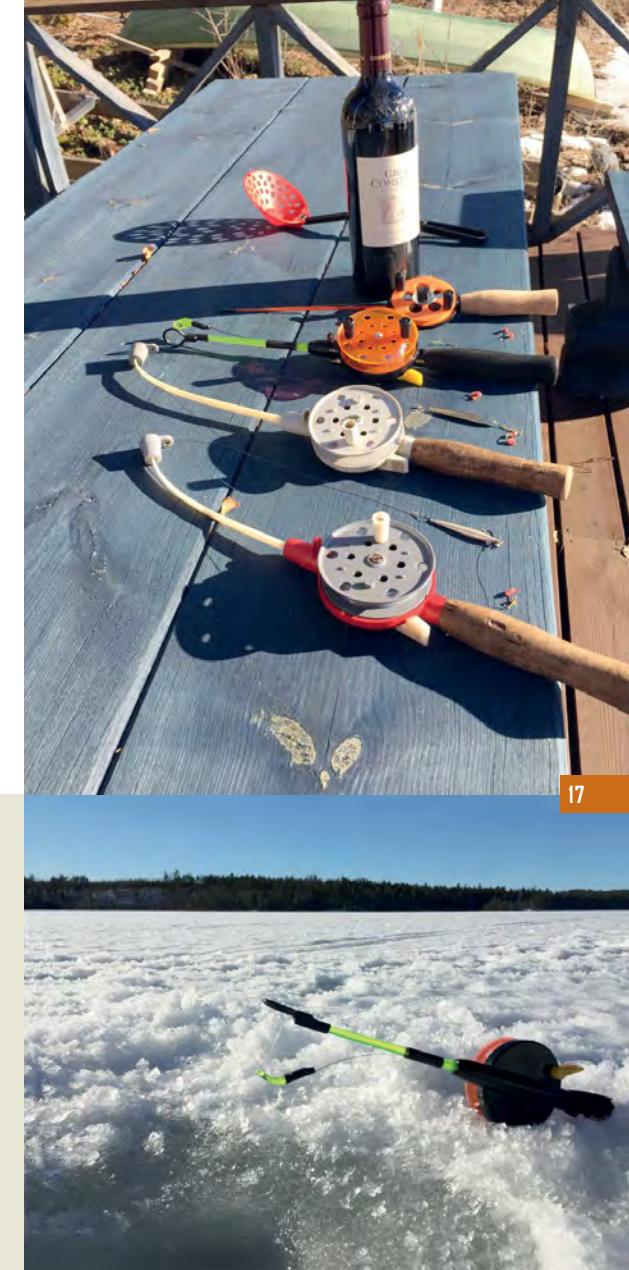
De buurman wees op een grote zitbox. 'Voor de vis,' zei hij er grijnzend bij en ging erop zitten. In de box bleek ook ruimte te zijn voor drank. Geen vis te zien maar hij moest regelmatig in de box zijn. Eigenlijk is het vissen zelf maar bijzaak zei hij, het is meer de belevening. Na ruim een uur geloofde ik hem omdat we nog geen vis hadden gezien. Nadat zijn hond een ijspegelblafje liet horen, geloofde zijn vrouw het ook wel en we gingen weer richting de steiger.

De buurman bleef op het ijs ondanks dat zijn vrouw hem van het ijs af wilde hebben. We stonden op de steiger naar hem te kijken. 'Stel je voor dat hij wat vangt,'

mutta epäilen tapahtuuko sitä jos valon luota kuuluu haukkumista.

Kun itse saavuimme paikalle, huomasimme että naapurimme olivat kattaneet pöydän laiturille. Ensin skolasimme sille, että tapasimme ensimmäisen kerran tään vuonna. Kulautin snapsilasin sisällön reteästä kerralla kurkuuni, mitä minun ei olisi pitänyt tehdä. Sutani poltti kuin siellä olisi roihunnut tuli. Onnekki hampaideni paikat eivät irronneet ja sain lopulta naamanakin takaisin peruslukemille.

Toisen snapsin jälkeen rupesi liikkumen jäälä tuntumaan paljon sulavammalta. Naapurin mies osoitti meille reijät, joista hänen mielestäni kannatti aloittaa. Hän oli kokenut ja taitava välineiden käyttäjä. Hän siivilöi irtojään pois reijistä. Saatuaamme pilkkivat käsiimme, meitä opastettiin niiden käytössä ja missä korkeudessa järvien pohjan ja jääen välissä kalat liikkuvat. Hänen mukaansa se on 30 cm

jääen alla. En voinut kuvitella, miten tämän jääen tuntumassa voisi uiskennella kaloa, mutta mietiskelin, että missäpä ne sitten muutenkaan uiskentelisivat. Pujotettuaan madon koukkuun naapurimme opasti miten se lasketaan reikään. Se näytti helpol-

zei ze. We lachten, dat was toch de bedoe-
ling?

Ze keek naar haar man en zei: 'Mijn vader
deed dit elk weekend, vaak ving hij wat
kleine visjes. Mijn moeder was dan blij,
kon ze vissoep maken. Elk weekend hing
die lucht in het huis en bleef soms dagen
hangen.'

Ze keek naar het ijs en vervolgde: 'Ik haat
vissoep.'

Grijnzend liepen we naar binnen terwijl
de buurman met een tevreden gezicht de
box sloot en weer ging zitten.

Willem Mulder

98willemmulder@gmail.com

ta. Alas kelataan siimaa yhteen suuntaan ja ylös toiseen. Olisipa kaikki muukin näin yksinkertaista elämäässä. Naapurimme osoitti suurta istuinlaatikkoa. "Tämä on tarkoitettu kaloille", hän sanoi silmää iskien. Siellä oli kylläkin myös tilaa pullolle. Siellä ei ollut yhtään kalaa, mutta silti hän hamuuli vähän väliä laatikon sisustaa. Oikeastaan kalastus on vain sivuseikka, hän tuumasi. Pääasia on itse elämys. Kalastettuamme reilun tunnin ilman nykyisyykää, aloin itsekin ajatella näin. Koirankin haukkuminen alkoi kärssiä kylmyydestä, ja niinpä naapurimme vaimo päätti, että nyt saa riittää. Niinpä läksimme tallustelevaan takaisin kohti laituria.

Naapurin mies jäi seisomaan jäälle vaikka me muut läksimme kävelemaän. "Eihän sitä tiedä, jos vaikka vielä tärppäisi", naureskeli hänen vaimonsa. Meitakin huvitti,

sehän tässä oli ollut tavoitteena. Vaimo jatkoi: "Isälläni oli tapana kalastaa joka viikonloppu ja saaliina oli usein vain pikku sinttejä. Äiti oli hyvillään, että hän sai taas tehdynsi niistä kalasoppaa. Talossa tuoksui kalakeitto joka viikonloppu, ja jokseenkin sen haistoi vielä muutamia päiviä senkin jälkeen". Sitten hän katsoi miestään ja totesi: "Vihaan kalakeitto!" Siirryimme naureskellen sisätiloihin. Naapurin mies sulki tyytyväisin ilmein pilkkilaatikkonsa ja jäi istukelemaan sen päälle.

Willem Mulder

98willemmulder@gmail.com

Vertaling Minna Räty

Als ik zwerf door Finland

Gedichten van Inez Meter

1.

in de ban van hout
raakt Kemijoki verstand
vergeet zijn stroming

2.

microwerelden
van mossen bessen grassen
ik buig me voor hen

3.

als ik zwerf door Finland
zie ik zondoorlopen
de dagen nimmer ter ruste gaan

4.

als ik zwerf door Finland
voel ik verende venen
in bruinen en zwarten
kleurrijk langzaam vergaan

5.

als ik zwerf door Finland
hoor ik jong water tegen morenen van
verdwennen gletsjers slaan

Kun kiertelen Suomessa

Inez Meter - Runot

1.

puun lumoissa
jähmettynyt Kemijoki
unohtaa virtauksensa

2.

sammalten marjojen ruohojen
pienoismaailmat
kumarrun niiden edessä -

3.

kun kiertelen Suomessa
näen auringonkarvaiset päivät
eivätkä ne milloinkaan lepää -

4.

kun kiertelen Suomessa
tunnen keinuvien soiden värikäinä
hitaasti katoavan
ruskean ja mustan sävyihin

5.

kun kiertelen Suomessa
kuulen nuoren veden lyövän
hävinneiden jäävirtojen moreeneihin

6.
viekää pois mainoslehtiset
joissa lukee Sokos Hotelli
Lapin matkamuistot
majatalo riittää minulle
puiden soiden värien ja järven jälkeen
koti - ikävä minulla on pohjoiseen
palaanko enää koskaan?

7.
pintamatkustajia me olemme -
rumpuja emme kuule
tietäjä pysyy piilossa
tuulenpuuskan mukana
kulkevat vanhat tarinat ohitsemme

8.
salasiittiöiset
kryptogaamit
itiökasvit
sammalet

9.
nuori kuusi
vielä seisot poronjäälän keskellä
kanerva kukkii jaloissasi
heristät korviasi tuuleen
piian
olet lumen peitossa
sanoissa itää runoilija

10.
miljoonia runkoa
selittääin Kemijoessa
puun ruskeassa virrassa
keimeen sydämessä

Inez Meter

Käännös: Eeva Marja Kahila
Kuvat Kemijoki: Fanny Schertzer, DL

6.
ze kunnen me gestolen worden
de folders met Sokos Hotelli
Laplandsouvenirs
de herberg is mij genoeg
na de bomen, de venen, de kleuren en
het meer
heimwee heb ik naar het Noorden
keer ik ooit weer?

7.
oppervlaktereizigers zijn we -
de trommels horen wij niet
de wijze blijft verborgen
met een vlaag van de wind
waaien oude legenden ons voorbij

8.
bedektbloeïenden
cryptogamen
sporenplanten
mos

9.
jonge spar
nog sta je in rendiermos
hei bloeit om je voeten
je spitst je oren op de wind
over een maand
raak je ingesneeuwd
onder woorden kiemt de dichter

10.
miljoenen stammen
ruggelings op Kemijoki,
houtbruine rivier
deinend in het hart

Inez Meter

Foto's Kemijoki: Fanny Schertzer, DL

Een kanttekening bij de Nederlandse erkenning van Finland als onafhankelijke staat

De mondelinge overeenkomst van 28 januari 1918 is nooit officieel bevestigd

Nu de 100-jarige Finse onafhankelijkheid uitbundig gevierd is, zal het bij u allen goed bekend zijn dat de onafhankelijkheidsverklaring op 6 december 1917 door het Finse parlement werd aangenomen. Voor details over het onafhankelijkheidsproces kunt u meer lezen in hoofdstuk 1 van het recent uitgegeven VNF-jubileumboek 'Finland 100 jaar onafhankelijk'. Hier geeft Arnold Pieterse een duidelijk beeld van het proces.

Rune Frants Na de onafhankelijkheidsverklaring was het heel belangrijk om snel de erkenning van andere landen te verkrijgen. Finland verkeerde in een instabiele politieke en sociale situatie en het voedseltekort was groot. De hoogste prioriteit lag bij een er-

kenning door de nieuwe machthebbers in het postrevolutionaire Rusland. De Finse regering had al in de onafhankelijkheidsverklaring uitgebreid aandacht besteed aan een goede relatie met vertegenwoordigers van, zoals omschreven 'het vrije Russische volk'. Daarom was het erg belangrijk voor Finland en de buitenwereld dat het Russische Centraal Uitvoerend Comité op 4 januari 1918 haar goedkeuring gaf aan de Finse onafhankelijkheid. Dezelfde dag werd Finland ook als een soevereine staat erkend door Zweden, Frankrijk en Duitsland.

Volgens de officiële geschiedschrijving kwam de Nederlandse erkenning

op 28 januari 1918. Met een pragmatische blik, rekening houdend met de ruimoerige tijden van de Eerste Wereldoorlog, klopt dit ook wel. Maar de erkenning werd slechts mondeling gegeven door de Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken, jonkheer John Loudon, in een gesprek met de Finse diplomaat Edvard Hjelt, die vervolgens een telegram via Stockholm naar Helsinki heeft gestuurd met deze heugelijke mededeling. Echter, een officiële bevestiging is nooit gekomen. Ik wil hieronder met u in details treden over de gang van zaken.

Voorbereidend werk in Finland met betrekking tot erkenning door Nederland

Op 17 december 1917 schrijft de afdeling economische zaken van de Finse Senaat een brief aan de Nederlandse consul-generaal in Finland, Frans Stockmann, om te bemiddelen aangaande de erkenning van

joulut	17/170	bes final Fal 04 40 Herr Ministeriösratsmitte Herr - Säätävän seura van este 1917. Latausjulma N:o 1898.	17/170 joulut 1917
*	6 171	bes final Fal 04 40 Herr Ministeriösratsmitte Herr - Säätävän seura van este 1917. Latausjulma N:o 1898.	17/170 joulut 1917
*	17/172	bes final Fal 04 40 Hollannin senaattori N:o 1880 Italiain " " N:o 1276 Sveitsin " " N:o 1275 Ranskan " " N:o 1297 Englannin " " N:o 1278 Belgian " " N:o 1279 Norjien " " N:o 1281 Duitslan " " N:o 1282	17/170 joulutak Tulostaja 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170
*	17/173	bes final Fal 04 40 Hollannin senaattori N:o 1880 Italiain " " N:o 1276 Sveitsin " " N:o 1275 Ranskan " " N:o 1297 Englannin " " N:o 1278 Belgian " " N:o 1279 Norjien " " N:o 1281 Duitslan " " N:o 1282	17/170 joulutak Tulostaja 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170 17/170

Uittreksel uit de notulen van de Finse Senaat op 17 december 1917 waarin besloten wordt contact op te nemen met o.a. Nederland voor erkenning van Finland als een onafhankelijke staat. | Ote Suomen senaatin pöytäkirjasta 17. joulukuuta 1917. Talousosasto päätti ottaa yhteyttä mm. Alankomaihin, jotta se tunnustaisi Suomen valtiollisen itsenäisytyden.

Reunahuomautus tapahtumiin Alankomaiden tunnustaessa Suomen itsenäisyyden 28. tammikuuta 1918

Suullista tunnustusta ei ole koskaan vahvistettu virallisesti

Nyt kun Suomen 100-vuotista itsenäisyyttä on juhlittu näkyvästi, kaikki lukijat varmasti tietävät, että Suomen eduskunta antoi itsenäisyyssjulistukseen 6. joulukuuta 1917. Itsenäistymisprosessista voi lukea tarkemmin Alankomaat-Suomi Yhdistyksen äskettäisen juhlajulkaisun 'Itsenäinen Suomi 100 vuotta' 1. luvusta, jossa Arnold Pieterse kuvailee tapahtumien kulkua selkeästi.

Kun itsenäisyyssjulistus oli annettu, sille oli saatava nopeasti tunnustus muilta valtioilta. Suomen poliittiset ja sosiaaliset olot olivat epävakaa, ja elintarvikkeista oli

kova pula. Tärkeintä oli, että vallankumouksen jälkeisen Venäjän uudet valtaapitävät tunnustaisivat Suomen itsenäisyyden. Suomen hallitus oli jo itsenäisyyssjulistussa korostanut hyviä suhteita 'vapaan Venäjän kansan' edustajiin. Suomen ja ulkomaailman kannalta olikin siksi erittäin merkittävä, että yleisvenäläinen toimeenpaneva keskuskomitea hyväksyi Suomen itsenäisyyden 4. tammikuuta 1918. Samana päivänä myös Ruotsi, Ranska ja Saksa tunnustivat Suomen suvereeniksi valtioksi.

Virallisen historian kirjoituksen mukaan Alankomailta saatiin tunnustus 28. tammikuuta 1918. Käytännössä, kun otetaan huomioon ensimmäisen maailmansodan vakiintumattomat olot, tämä pitääkin paikkansa. Tunnustus, jonka Alankomaiden ulkoministeri John Loudon antoi keskustellessaan suomalaisen diplomaatin Edvard Hjeltin kanssa, oli kuitenkin vain suullinen. Hjelt välitti myönteisen uutisen sähkeitse Tukholman kautta Helsinkiin. Virallista vahvistusta tunnustukselle ei kuitenkaan koskaan tullut. Seuraavassa kerron tarkemmin tapahtumien kulusta.

Suomi valmistelee Alankomailta saatavaa tunnustusta

Suomen senaatin talousosasto lähti 17. joulukuuta 1917 kirjeen Alankomaiden Suomen-pääkonsulille Frans Stockmannille, jota pyydettiin välittäjänä ryhtymään toimiin, jotta Alankomaiden hallitus

tunnustaisi Suomen itsenäisyyden. Frans Stockmann oli tunnetun Stockmannin tavarataloketjun perustajan Georg Franz Stockmannin poika. Koska Frans Stockmannin vanhemmat olivat saksalaisia, hän hallitsi todennäköisesti saksan täydellisesti – hän sopii siis loistavasti tehtävänsä. On huomattava, että hänet oli nimetty pääkonsuliksi Suomen suuriruhtinaskunnassa, jota ei enää ollut.

Stockmann lähti pyynnön Alankomaiden ulkoministeriölle jatkokäsittelyä varten. Tämän jälkeen ilmeisesti Ruotsin hallitusta pyydettiin asiassa välittäjäksi, sillä 18. joulukuuta Ruotsin Alankomaiden-lähetystä lähti sähkeen ulkoministeriölle Tukholmaan. Ruotsin ulkoministeri Johannes Hellner sai samana päivänä käsin kirjoitetun version sähkeestä. Sen mukaan Ruotsin Alankomaiden-lähetttiläs Fredrik af Klercker oli käynyt ulkoministeri John Loudonin luona keskustelemassa

De Nederlandse consul Frans Stockmann bevestigt dat het onafhankelijkheidsverzoek van 17 januari 1918 is doorgestuurd aan het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken. | Alankomaiden konsuli Frans Stockmann vahvistaa, että 17. joulukuuta 1917 laadittu tunnustamispyyntö on toimitettu Hollannin ulkoministeriölle.

Suomen asiasta. Loudon oli ilmoittanut,

de Finse onafhankelijkheid door de Nederlandse regering. Frans Stockmann was een zoon van Georg Franz Stockmann, de oprichter van de bekende Stockmann warenhuisketen. Omdat zijn ouders Duitsers waren, is het vrijwel zeker dat Frans Stockmann de Duitse taal volledig beheerde – de ideale consul. Hierbij dient aangetekend te worden dat hij benoemd was als consul-generaal in het ondertussen voormalige grootvorstendom Finland.

Stockmann heeft het verzoek doorgestuurd naar het Finse ministerie van Buitenlandse zaken voor verdere behandeling. Hierna is kennelijk aan de Zweedse regering gevraagd om te bemiddelen omdat op 18 december de Zweedse ambassade in Nederland een telegram stuurt naar het ministerie van Buitenlandse Zaken in Stockholm. Dezelfde dag ontvangt de Zweedse minister Johannes Hellner een handgeschreven versie van het telegram. Hierin is te lezen dat de Zweedse envoyé in

Nederland, Fredrick af Klercker, op bezoek was geweest bij de minister van Buitenlandse zaken, jonkheer John Loudon, om de Finse zaak te bespreken. Loudon kon melden dat het ministerie in Den Haag alsnog geen officieel verzoek had ontvangen, maar dat de Nederlandse regering welwillend stond ten aanzien van een dergelijke onafhankelijkheidsverklaring.

Op 30 december ontvangt P.E. Svinhufvud, voorzitter van de Finse Senaat, een brief van consul Stockmann met de mededeling dat hij het onafhankelijkheidsverzoek heeft doorgestuurd naar het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken. Op 7 januari wordt zijn brief besproken in de Senaat en gearchiveerd.

Begin 1918 stuurt de Finse regering enkele diplomatische delegaties naar de Europese hoofdsteden om de erkenningen te bespoedigen. Een van de delegaties was verantwoordelijk voor Duitsland, Oostenrijk-Hongarije, Zwitserland en Ne-

että ministeriö ei ollut vielä saanut Haa-giin virallista pyytää, mutta Alankomaiden hallitus suhtautui itsenäisyysjulistukseen myötämielisesti.

Suomen senaatin puheenjohtaja P. E. Svinhufvud sai 30. joulukuuta konsuli Stockmannilta kirjeen, jossa ilmoitettiin, että itsenäisyyyden tunnustamista koskeva pyytö oli toimitettu Alankomaiden ulkoministeriolle. Kirje käsiteltiin senaattissa 7. tammikuuta ja arkistoitiin.

Alkuvuonna 1918 Suomen hallitus lähti Euroopan pääkaupunkeihin diplomaattivaltuuskunta nopeuttamaan tunnustamista. Niistä yksi sai vastuulleen Saksan, Itävalta-Unkarin, Sveitsin ja Alankomaat. Valtuuskuntaan kuuluivat Edvard Hjelt, Rafael Erich ja Samuli Sario. Itävalta-Unkarin yhteyksiä varten muukaan otettiin Heikki Paasonen, suomalais-ugralaisten kielten professori. Herrat

derland. Deze bestond uit Edvard Hjelt, Rafael Erich en Samuli Sario. Voor de contacten met Oostenrijk-Hongarije werd Heikki Paasonen, professor Fins-Oegrische talen, ingeschakeld. Deze heren waren goed bekend met de landen en hadden een uitgebreid 'netwerk'.

Samenstelling van de Finse delegatie

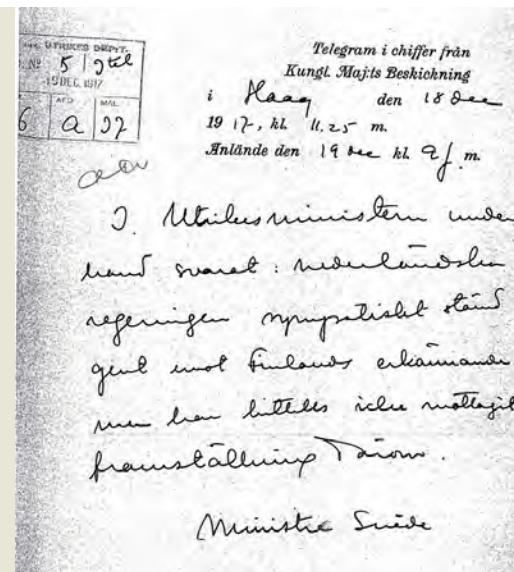
Edvard Hjelt 1855-1921

Hjelt begon zijn carrière als professor in de scheikunde en werd later rector en kanselier van de Universiteit van Helsinki. Hij was een van de belangrijkste leden van het Centraal comité, dat verantwoordelijk was voor het oprichten van de Jägerbeweging en de militaire opleiding in het Lockstedter Lager. In januari 1918 werd hij de eerste gezant in Berlijn. Hij ageerde sterk voor het terugsturen van de Jäger naar Finland. In de Vaasa Senaat werkte hij voor een sterke militaire alliancie met Duitsland. In zijn de Berlijnse pe-

riode tijd heeft hij samen met zijn medewerker Rafael Erich, zonder toestemming, namens de Finse Senaat een verzoek ingediend voor militaire hulp aan Finland. Later zou Svinhufvud de actie zijn zegen geven, terwijl Mannerheim er sterk tegen was. Hij was een van de drijvende krachten achter de pogingen om van Finland een monarchie te maken. Nadat dit niet was doorgegaan, gaf hij zijn diplomatische positie in Berlijn op en keerde terug naar de Universiteit van Helsinki als kanselier.

Rafael Erich 1879-1946

Erich was hoogleraar internationaal recht aan de Universiteit van Helsinki in de periode 1910-1928. Hij was een goede vriend en medewerker van Edvard Hjelt. Ze zijn in februari 1918 naar Duitsland getrokken om militaire hulp te vragen, waar snel gevolg aan werd gegeven. Hij was minister-president in de periode 1920-21. In 1926 werd hij gezant in Bern, in 1928 in

hillä. Tammikuussa 1918 Hjelt nimitettiin Suomen ensimmäiseksi asiaainhoitajaksi Berliiniin. Hän ajoii tarmokkaasti jäätäri-

De deelnemers van de Finse diplomatieke delegatie, vlnr:
Edvard Hjelt, Rafael Erich, Samuli Sario en Heikki Paasonen.
| Suomen diplomaattivaltuuskunnan jäsenet, vasemmalta
Edvard Hjelt, Rafael Erich, Samuli Sario ja Heikki Paasonen.

Stockholm en in 1936 in Rome. In de periode 1938-39 was hij rechter bij het Internationaal Gerechtshof in den Haag.

Samuli Sario 1874-1957

Sario was eveneens heel actief in het Centrale Comité. Hij was de eerste staatssecretaris in de Vaasa Senaat, begin 1918, en was verantwoordelijk voor buitenlandse zaken. Na de oorlog en de, voor hem tegenvaller, om van Finland een mo-

palauttamista Suomeen. Vaasan senaattissa hän pyrki vahvistamaan sotilaallista yhteistyötä Saksan kanssa. Berliinin vuosinaan hän pyysi yhdessä työtoverinsa Rafael Erichin kanssa Suomen senaatin nimissä, kuitenkin ilman valtuuksia, Saksalta sotilaallista tukea. Svinhufvud antoi pyynnölle myöhemmin siunaiksensa, mutta Mannerheim vastusti sitä jyrkästi. Hjelt oli kantavia voimia pyrkimyksissä tehdä Suomesta kuningaskunta. Kun hanke lopahdi, hän luopui diplomaattiasemastaan ja palasi Berliinistä Helsingin yliopiston kansleriksi.

Rafael Erich 1879-1946

Erich toimi vuosina 1910-1928 kansainvälichen oikeuden professorina Helsingin yliopistossa. Hän oli Edvard Hjeltin hyvä ystävä ja työtoveri. Hän lähtivät helmikuussa 1918 yhdessä Saksan pyytämään sotilaallista tukea, jota pian saatinkin. Erich toimi Suomen pääministerinä vuosina

narchie te maken, trok hij zich terug uit de politiek en zette zijn carrière voort als directeur in de financiële sector.

Heikki Paasonen 1865-1919

Paasonen was professor in de Fins-Oegrische talen in de periode 1904-1919. Hij organiseerde expedities naar verscheidene Fins-Oegrische gebieden, inclusief Hongarije. Hij was getrouwd met een Hongaarse.

De toer door Europa

Duitsland, Oostenrijk-Hongarije en Zwitserland

Als eerste op de agenda stond Berlijn. Dat was geen gemakkelijke taak. Duitsland wilde namelijk niet meewerken aan een erkenning voordat Finland een officieel verzoek had ingediend bij de Russische regering. Zodoende kon Duitsland de Finse zaak ook betrekken bij vredesonderhandelingen met Rusland. In een vrij emotionele brief van 4 januari aan

1920-1921. Vuonna 1926 hänet nimitettiin lähettilääksi Berniin, vuonna 1928 Tukholmaan ja 1936 Roomaan. Vuosina 1938-1939 hän työskenteli Haagin kansainvälisen tuomioistuimen tuomarina.

Samuli Sario 1874-1957

Myös Sario toimi aktiivisesti jääkäriliikkeen Keskuskomiteassa. Hän oli alkuvuonna 1918 Vaasan senaatin ensimmäinen valtiosihteeri ja vastuussa ulkoasioista. Sodan jälkeen, kun Suomesta ei hänen pettymykseen tulutkaan kuningaskuntaa, hän vetäytyi poliitikasta ja siirtyi pankinjohtajaksi.

Heikki Paasonen 1865-1919

Paasonen oli suomalais-ugriläisten kielten professori vuosina 1904-1919. Hän järjesti tutkimusretkiä suomalais-ugralaisille alueille, muun muassa Unkarin. Hänen vaimonsa oli unkarilainen.

de Duitse minister van Buitenlandse Zaken, kan Edvard Hjelt bevestigen dat de onderhandelingen met de Russische regering waren begonnen, maar dringt er tegelijk met kracht op aan dat de Duitse regering haar beslissing niet afhankelijk mag maken van de resultaten van de Fins-Russische onderhandelingen. Immers, die zouden lang kunnen gaan duren en uitsluiting van erkenning zou een zware teleurstelling zijn voor de Finnen.

Op dezelfde dag, 4 januari, heeft de Duitse keizer opdracht gegeven aan staatskanselier von Hertling om de Finse regering te informeren dat Duitsland Finland erkent als onafhankelijke staat en bereid is om volgens internationaal recht vredzame en vriendelijke banden te onderhouden die beide landen ten goede komen.

Echter, de officiële mededeling kwam eerst in de middag van 6 januari tijdens een audiëntie bij de kanselier. De reden voor deze vertraging was eenvoudig. De be-

Euroopan kierros

Saksa, Itävalta-Unkari ja Sveitsi

Ensimmäisenä valtuuskunnan ohjelmassa oli Berliini. Se ei ollutkaan helppo tehtävä. Saksa ei nimittäin halunnut tunnustaa Suomen itsenäisyyttä, ennen kuin Suomi oli jättänyt virallisen tunnustamispynnön Venäjän hallitukselle. Nämä Saksa pystyi vetämään Suomen asian Venäjän kanssa käytävien rauhanneuvottelujen piiriin. Edvard Hjelt lähetti 4. tammikuuta Saksan ulkoministerille melko emotionalaisen kirjeen, jossa hän vahvisti neuvottelujen Venäjän hallituksen kanssa alkaneen, mutta vetosi voimakkaasti siihen, että Saksan hallitus ei antaisi päätöksensä riippua suomalaisvenäläisten neuvottelujen tuloksesta. Neuvottelut saattoivat nimitä kestäää pitkään, ja tunnustuksen viivästyminen olisi suomalaisille suuri pettymys.

Samana päivänä, 4. tammikuuta, Saksan keisari pyysi valtakunnankansleri von Hert-

sluitvorming van Duitsland en Zweden was goed op elkaar afgestemd en men vond het elegant dat Zweden, als neutraal buurland, de erkenning als eerste bekend kon maken.

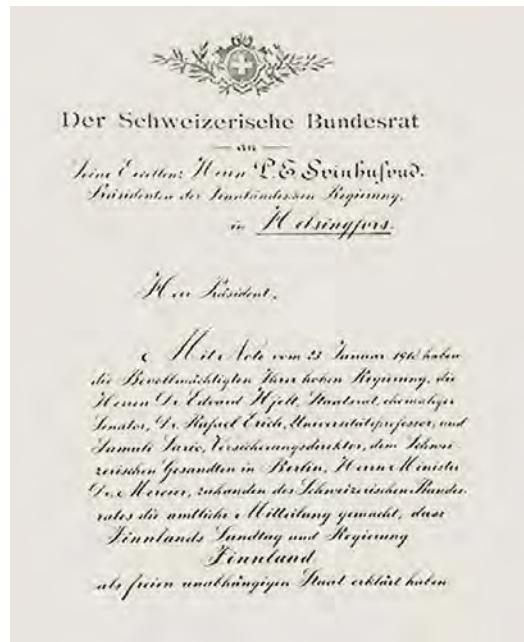
Op 10 januari is de delegatie naar Wenen gereisd. Hier ging alles vlot en werd de erkenning namens Oostenrijk-Hongarije op 13 januari feestelijk aangekondigd. Professor Paasonen is daarna naar Budapest gereisd om de nationale leiders van het broedervolk te ontmoeten. Na de erkenning en daaropvolgende festiviteiten in Wenen, keerden de drie diplomaten terug naar Berlijn. Sario wilde nu terug naar Finland en Erich moest in Berlijn blijven voor andere taken.

De erkenning door Zwitserland ging ook niet vlekkeloos. De Zwitserse consul Alexander Baltis in Turku had op 11 januari een telegram gestuurd naar de Zwitserse regering met een verzoek om erkenning van de Finse onafhankelijkheid. Op 12 januari stuurde hij een telegram

lingä ilmoittamaan Suomen hallitukselle, että Saksa tunnustaa Suomen itsenäiseksi valtioksi ja on valmis luomaan siihen kansainvälisen oikeuden mukaiset rauhanomaiset ja ystäväällismieliset siteet, jotka ovat kummankin maan edun mukaisia.

Virallinen ilmoitus saatin kuitenkin vasta 6. tammikuuta iltapäivällä kanslerin audienssilla. Viivästyseen oli yksinkertainen syy. Saksa ja Ruotsi olivat sovittaneet päätöksentekonsa yhteen, ja pidettiin soveliaana, että Ruotsi saisi puolueettoman naapurimaana ensin ilmoittaa tunnustamisesta.

Seuraavaksi valtuuskunta matkusti 10. tammikuuta Wieniin. Siellä asiat sujuivat sukkeliasti, ja Itävalta-Unkarin nimeässä annettu tunnustus julistettiin juhlallisesti 13. tammikuuta. Sen jälkeen professori Paasonen matkusti Budapestiin tapaamaan veljeskansan johtajia. Wienissä tapahtuneen tunnustamisen ja sitä seuranneiden

De formele Zwitserse erkenning. | Sveitsin antama virallinen tunnustus.

28

juhlallisuksien jälkeen kolme diplomaattia matkustivat jälleen Berliiniin. Sario halusi palata Suomeen, ja Erichin piti jäädä Berliiniin hoitamaan muitaasioita.

Sveitsin osalta tunnustaminen ei käynyt mutkatta. Sveitsin Turun-konsuli Alexander Baltis oli lähettynyt 11. tammikuuta Sveitsin hallitukselle sähkeen, jossa pyydettiin Suomen itsenäisydden tunnustamista. Seuraavana päivänä hän lähetti Suomen senaatille sähkeen, jossa hän ilmoitti Sveitsin liittopresidentin jättäneen tämän pyynnön liittovaltion hallitukselle esittäen pikaisista käsittelyä. Kyseinen 11. tammikuuta hallitukselle lähetetty sähke ei kuitenkaan tullut perille. Alexander Baltis lähetti 22. tammikuuta uuden sähkeen. Samaan aikaan 11. tammikuuta Erich, Sario ja Hjelt jättivät Berliiniin Sveitsin lähettiläälle Mercierille pyynnön toimia välittäjänä. Viralliseksi tunnustamispäiväksi merkittiin 11. tammikuuta, vaikka

aan de Finse Senaat met de mededeling dat de Zwitserse bondsresident het verzoek had ingediend bij de Bondsregering voor een snelle behandeling. Echter het telegram van 11 januari aan de regering is nooit aangekomen. Alexander Baltis heeft opnieuw een telegram gestuurd op 22 januari. Tegelijkertijd, op 11 januari, hebben Erich, Sario en Hjelt een verzoek ingediend bij de Zwitserse ambassadeur Mercier in Berlijn voor verdere bemiddeling. De formele erkenning staat genoteerd op 11 januari, terwijl de correspondentie over de erkenning is gedateerd op 25 januari en 22 februari.

Nederland erkent Finland mondeling, maar de erkenning werd nooit bevestigd

In Berlijn scheidden de wegen van het 'delegatie trio' Erich, Sario en Hjelt – Sario moet terug naar Finland en Erich had verplichtingen in Berlijn. Zodoende stond

asiaa koskevat kirjeet on päivätty 25. tammikuuta ja 22. helmikuuta.

Alankomaat tunnustaa Suomen suullisesti mutta ei vahvista tunnustusta

Berliinissä valtuuskuntakolmikon tiet erosivat. Sarion täytyi palata Suomeen ja Erichillä oli töitä Berliinissä. Nämä olivat Edvard Hjelt jää yksin huolehtimaan Alankomaista. Hän lähti 25. tammikuuta Berliinistä Haagiin, minne hän saapui myöhään illalla. Alankomaiden Berliinin-lähettilään paroni Willem Geversin ilmoivasta Hjelt otti seuraavana päivänä yhteystä ulkomistäiteriöön kabinettipäällikköön Douwe van Troostewegiin ja pyysi päästää käymään ministeri John Loudonin luona. Tapaamisen järjestyi iltapäiväksi 28. tammikuuta. Ministeri Loudon otti Edvard Hjeltin vastaan virka-asunnossaan. Hjelt luki lyhennetyn version Suomen itsenäisyysju-

Edvard Hjelt er alleen voor met betrekking tot Nederland. Hij vertrok op 25 januari uit Berlijn richting Den Haag, waar hij laat in de avond aankwam. Op advies van de Nederlandse gezant in Berlijn, baron Willem Gevers, nam Edvard Hjelt de volgende dag contact op met de heer Douwe van Troosteweg, kabinetschef van het Ministerie van Buitenlandse Zaken om een audiëntie aan te vragen bij minister John Louden. De ontmoeting wordt vastgelegd op 28 januari. In de namiddag ontvangt minister Louden Edvard Hjelt in zijn ambtslokaal in het ministerie van Buitenlandse Zaken. Hjelt leest een verkorte versie voor van de Finse onafhankelijkheidsverklaring. Hij heeft de tekst vanuit het Fins naar het Duits vertaald tijdens de treinreis vanuit Wenen naar Berlijn, samen met zijn collega Erich. Minister Louden deelt mee dat hij een schrijven van de Finse regering heeft ontvangen en dat baron Gevers vanuit Berlijn hem heeft ingelicht over zijn bezoek.

listuksesta. Hän oli yhdessä työtoverinsa Erichin kanssa käännyttänyt tekstin saksaksi heidän matkustaessaan junalla Wienistä Berliiniin. Ministeri Loudon ilmoitti saaneensa Suomen hallituksen kirjelmän ja paroni Geversin ilmoittaneen Berliinistä käsin Hjeltin tulosta.

Hallitus oli jo käsitellyt Suomen pyynnön ja suhtautui siihen suopeasti. Kuningatar Vilhelmiina oli myös nähnyt pyynnön ja hyväksynyt sen. Alankomaat oli siten päättänyt tunnustaa Suomen suvereeniksi valtioksi. Hjelt voisi ilmoittaa tämän Suomen hallitukselle. Virallinen ilmoitus lähetettiin Suomen senaatille Alankomaiden Pietarin-lähettilään ja Helsingin-pääkonsulin Stockmannin väliyksellä.

Tapaamisessa ei ollut läsnä muita henkilöitä, ja tilaisuus oli paljon yksinkertaisempi kuin Berliinissä, Wienistä puhumattakaan. Virallisen osuuden jälkeen

De Nederlandse minister van Buitenlandse zaken, jonkheer John Loudon. | Alankomaiden ulkomisteri John Loudon.

Het Finse verzoek was al door de regering behandeld en gunstig beoordeeld. Koningin Wilhelmina had eveneens het

keskusteltiin Suomen tilanteesta, kuten elintarvikkeiden ja teollisuuden raakaaineiden vakavasta pulasta.

Samana iltana Edvard Hjelt ilmoitti tunnustamisesta sähkeitse Suomen Tukholman-asiainhoitajalle Aleksi Gripenbergille ja pyysi tätä välittämään viestin Suomen senaatille. Sähkeen teksti oli lyhyt ja ytimenkä: "Hollannin tunnustus saatu. Ilmoita senaatille."

Suomen senaatti kirjasi Alankomaiden antaman tunnustukseen 28. tammikuuta 1918. Vahvistusta sille ei kuitenkaan tullut, ei Alankomaiden Pietarin-lähetystön eikä Helsingin-pääkonsulin kautta. Keväällä 1919 ilmeni, että Alankomaiden antama tunnustus ei ollut aivan järjestelyssä. Alankomaissa olleet suomalaiset merimiehet katsottiin nimittäin Venäjän alamaisiksi. Väärikäskäytökset selvitettiin vuoden 1919 kuluessa Suomen ulkomisterin Rudolf Holstin ja Alankomaiden Pariisin-

29

verzoekschrift gezien en goedgekeurd. Nederland had dus besloten Finland te erkennen als een soevereine staat. Hjelt mocht dit aan de Finse regering doorgeven; het officiële bericht zou verzonden worden aan de Finse Senaat door tussenkomst van de Nederlandse gezant in Petersburg en consul-generaal Stockmann in Helsinki.

Geen andere mensen waren aanwezig bij de audiëntie, die veel soberder was dan in Berlijn, laat staan in Wenen. Na het officiële gedeelte werd gesproken over de situatie in Finland, waaronder het ernstige tekort aan voedingsmiddelen en grondstoffen voor de industrie.

Dezelfde avond heeft Edvard Hjelt het bericht aangaande de erkenning per telegram verstuurd aan de Finse gezant in Stockholm, Aleksi Gripenberg, en gevraagd dit door te sturen aan de Finse Senaat. De tekst was kort, maar duidelijk: "Nederlandse erkenning ontvangen. Informeer de Senaat."

Het gebouw waarin vroeger het ministerie van Buitenlandse zaken was gevestigd, 'het Logement van Amsterdam' (Plein 23, Den Haag). | Rakennus 'het Logement van Amsterdam', jossa ulkoministeriö aikaisemmin toimi (Plein 23, Haag).

De Finse Senaat noteert vervolgens de Nederlandse erkenning op 28 januari 1918. Echter, er komt geen bevestiging, noch via het gezantschap in Petersburg, noch via de Duitse consul-generaal in Helsinki. In het voorjaar 1919 blijkt dat de Nederlandse erkenning niet helemaal in orde is. Zo worden Finse zeelieden in Nederland beschouwd als Russische onderdadden. In correspondentie tussen de Finse minister van Buitenlandse zaken, Rudolf Holst, en de Nederlandse ambassadeur in Parijs, jonkheer John Loudon, zijn in de loop van 1919 de misverstanden opgelost.

De diplomatieke vertegenwoordiging in Nederland

Op 14 augustus 1918 besloot de Finse Senaat dat de envoyé in Berlijn, Edvard Hjelt, de Finse regering eveneens in Nederland zal vertegenwoordigen. Echter, de Senaat heeft geen agrément gevraagd van de Nederlandse regering. Er zijn ook geen

aanwijzingen dat de heer Hjelt in contact is getreden met de Nederlandse regering.

Eerst in juni 1919 kwam minister Erik Ehrström daadwerkelijk als tijdelijke vertegenwoordiger van Finland naar den Haag. Vanaf het najaar 1919 was Yrjö Saastamoinen de eerste zaakgelastigde in den Haag. Van 1926 tot 1932 was zijn oudere broer, Armas Saastamoinen, de gezant in den Haag, weliswaar vanuit Londen geaccrediteerd.

Dit verhaal is tot stand gekomen door de uitstekende samenwerking met Taina Partanen (Nationaal Archief, Helsinki – Kansallisarkisto) en Sami Heino (Ministerie van Buitenlandse zaken, Helsinki). Voor een uitgebreide documentatie over het onafhankelijkheidsproces, kunt u meer lezen in: Aaro Pakaslahti: Suomen itsenäisyden tunnustaminen. Söderström, 1937.

Rune Frants

suurlähettilään John Loudonin välisellä kirjeenvaihdolla.

Diplomaattiedustus Alankomaissa

Suomen senaatti päätti 14. elokuuta 1918, että Berliinin-asiainhoitaja Edvard Hjelt edustaa Suomen hallitusta myös Alankomaissa. Senaatti ei kuitenkaan pyytänyt agremangia, suostumusta, Alankomaiden hallitukselta. Viittitää siitä, että Hjelt olisi ollut yhteydessä Alankomaiden hallituukseen, ei ole myöskään löytynyt.

Vasta kesäkuussa 1919 ministeri Erik Ehrström saapui Suomen väliaikaisena edustajana Haagiin. Syksystä 1919 lähtien Yrjö Saastamoinen toimi ensimmäisenä asiainhoitajana Haagissa. Hänen isoveljensä Armas Saastamoinen toimi vuosina 1926–1932 Haagin-lähettilänä, tosin Lontoosta käsin akkreditoituna.

Utdrag ur mina anteckningar rörande erkenning i Finland i januari 1918.

Efter förberedelser från Taini gjordes några förberedelser förbesök i Nordan och Schweiz. Notifikationsurkunden upprättades av "Frl. von Grönvold som konsulatet i Berlin och Arvo Stockmann återvände till Finland, varför jag ensam måste återvända till Finland och upprätta notifikationsurkundet i den östra landskapet. Jag återvände till Finland den 25. januari 1919 och anlände på morgonen till Helsingfors. Vid förmiddagen följde jag till konungen i Helsingfors och höll en audiens med den finländske statsministern i Berlin, baron Gevers, chefen för kabinettet vid utrikesministeriet om tiden för min uppdragning. Den bestämdes till den 28 januari.

Ögång dag nästa morgon infann jag mig hos utrikesministerns sekreterare London i hans kontorlokale, Jag framförde mitt uppdrag och uppläste notifikationsurkunden. Den var något kortare urritad så ramställningarna till tycka regeringsborgar och tillhörliga militärerna. Det yttrades bl.a.

"Jag hoppas att du kommer att anslutda din land till den finländska riksrådet med dess gloriösa traditioner och din assisterande överlämna under den svenska kulturstaten Wenner, vilket är det förhoppning åhörer, att denna land välkommer till utvecklingen des Völkerrechts so erhörlig beläggsträne och in welchem Finnland in einem schwierigen nachkampfe und in wechselnde moralische Unterstützung gefunden hat. Finnland als Mitglied der Staatsgesellschaften.

ten anerkennen und mit ihm in Freundschaftlichen Beziehungen traten wird".

Erc, London meddelade att han snarttagit en skrivelse från finländs regeringen om den förfärdigade notifikationen samt att baron Gevers i Berlin underhållit om min föreståndande ankomst. Jag följde sedan härligt fram till den finländske statsministerns residens i Stockholm, regeringsborgar och den sista drottningen, och hade hederliggjorda beslutat eriksdotter Finlands äldom älvaren stats. Ercom kunde jag omvänt underhålla finländs regeringen, varigen officiellt meddelade minna myndigheten till senaten genom förfatning av nederländska sambundet i Petersburg och generalkonsulatet i Helsingfors.

Ingen annan nämnar vid notifikationsurkunden, men var

minne dock att den i Berlin för att ikke förtill, till den officiella dielen av samvaron samtidig att snart

tal över förläggandet i Finland, vilka förförande lärmeddelanden.

Telegram om erkännandet avsändes samma dag till Gripenberg i Stockholm för vidare beforran till finländs regeringen.

De persoonlijke antekeningen van Edvard Hjelt over de ontmoeting met minister Loudon. | Edvard Hjeltin henkilökohtaiset muistiinpanot tapaamisesta ministeri Loudonin kanssa.

Tämän artikkelin kirjoittamisessa ovat suurena apuna olleet Taina Partanen (Kansallisarkisto, Helsinki) ja Sami Heino (Ulkoministeriö, Helsinki). Itsenäistymisprosessi on esitetty laajasti teoksessa: Aaro Pakaslahti: Suomen itsenäisyden tunnustaminen. Söderström, 1937.

Rune Frants

Käännös: Leena Määttanen

Uitstapje naar Hanko en Tvärminne

De echtgenoot van koningin Wilhelmina, prins Hendrik, heeft in juli 1929 een bezoek gebracht aan generaal Mannerheim (in 1933 gepromoveerd tot maarschalk Mannerheim) in Hanko, die daar verbleef in zijn zomerhuis. De prins was in Finland voor een privé-vakantie, evenals in de zomer het jaar daarvoor en het jaar daarna. Dat hij drie jaar achter elkaar met vakantie naar Finland is gegaan, toont aan dat hij een grote Finland-fan moet zijn geweest. Hij is in 1931 ook nog eens een keer op een feest geweest van onze vereniging, dat georganiseerd werd in het Stedelijk Museum in Amsterdam.

Arnold
Pieterse

De ontmoeting tussen de prins en de generaal had vermoedelijk met het Rode Kruis te maken. Mannerheim was inderdaad voorzitter van het Finse Rode Kruis en prins Hendrik van het Nederlandse Rode Kruis. Wie het initiatief heeft genomen

voor deze bijeenkomst is niet helemaal duidelijk, maar vermoedelijk heeft het Finse Ministerie van Buitenlandse Zaken er een rol bij gespeeld. Nadat prins Hendrik begin juli 1929 in Helsinki was aangekomen, heeft hij met de Finse Minister van Buitenlandse Zaken geluncht en de volgende dag is er door de Finse regering een speciale trein voor hem gereserveerd, waarmee hij naar Oost-Finland is gereisd.

De ontmoeting met generaal Mannerheim was ongeveer twee weken later, nadat prins Hendrik was teruggekeerd van zijn reis naar Oost-Finland. Waarschijnlijk had het niet te maken met een daadwerkelijke samenwerking tussen de twee Rode Kruis organisaties en was het dus meer een beleefdheidsbezoek. Er is in-

Op de trap voor het zomerhuis van generaal Mannerheim in Hanko in juli 1929 v.l.n.r.: Karin Ramsay (de vrouw van de politicus Carl Henrik Wolter Ramsay, zij had een functie bij het Finse Rode Kruis), jonkheer E. Van Loon (adjutant van prins Hendrik), Marguerite Gripenberg (halfzuster van generaal Mannerheim), Yrjö Saastamoinen (voormalige Finse zaakgelastigde in Den Haag), Arvid Nordenstreng (burgemeester van Hanko), Georg Achates Gripenberg (zwager van generaal Mannerheim), mevrouw Saastamoinen, prins Hendrik, baron Johan Cronstedt, Eva Linder (zuster van Johan Cronstedt), generaal Mannerheim en barones Eva Cronstedt. Deze foto is genomen door de fotograaf Eino Partanen (Bron: Eino ja Aini Partasen Valokuva-arkisto). | Kenraali Mannerheimin kesäasunnon portilla Hangossa, heinäkuussa 1929. Vasemmalta oikealle: Karin Ramsay (poliitikko Carl Henrik Wolter Ramsayn vaimo, hän työskenteli Suomen Punaiselle Ristille), jonkheer E. Van Loon (prinssi Henrikin adjuntti), Marguerite Gripenberg (kenraali Mannerheimin sisarpuoli), Yrjö Saastamoinen (Suomen entinen edustaja Haagissa), Arvid Nordenstreng (Hangon kaupunginjohtaja), Georg Achates Gripenberg (kenraali Mannerheimin lanko), rouva Saastamoinen, prinssi Henrik, paroni Johan Cronstedt, Eva Linder (Johan Cronstedtin sisar), kenraali Mannerheim ja paronitar Eva Cronstedt. Kuvaaja Eino Partanen (lähde: Eino ja Aini Partasen Valokuva-arkisto).

Matka Hankoon ja Tvärminneen

Kuningatar Vilhelmiinan aviomes, prinssi Henrik, vieraili vuonna 1929 kenraali Mannerheimin luona (vuonna 1933 hänet ylennettiin marsalkka Mannerheimiksi) tämän kesäasunnolla Hangossa. Matka oli prinssin yksityinen lomamatka, aivan kuten edellisenä ja seuraavanakin vuotena. Hänen vierailunsa Suomessa kolmena perättäisenä vuotena osoittavat hänen olleen suuri Suomen ihailija. Vuonna 1931 hän oli jopa yhdystyksemme vieraana juhlissa, jotka pidettiin Amsterdamin Kaupunginmuseolla.

Prinssin ja kenraalin tapaamisen taustalla oli luultavasti heidän työnsä Punaiselle Ristille. Mannerheim oli tuohon aikaan Suomen Punaisen Riston puheenjohtaja, ja prinssi Henrik puolestaan hoiti samaa tehtävää Alankomaissa. Varmuutta ei kuitenkaan ole siitä, kuka teki aloitteen tapaami-

sen järjestämiseen, mutta luultavaa on, että Suomen Ulkoministeriöllä oli rooli järjestelyissä. Kun prinssi saapui Suomeen heinäkuussa 1929, kävi hän lounaalla Suomen Ulkoministerin kanssa, ja seuraavana päivänä hallitus oli järjestänyt hänelle oman junan, jolla hän matkusti Itä-Suomeen.

Kenraali Mannerheimin hän tapasi noin kaksi viikkoa Suomeen saapumisen jälkeen, palattuaan Itä-Suomeesta. Oletettavaa on, että tapaamisella ei kuitenkaan ollut mitään tekemistä Punaisen Riston asioiden kanssa, vaan arvelaan että kyseessä oli kohtelaisuuusvierailu. Alankomaalaiset lehdet eivät huomioineet tapaamista, ja koko tilaisuus olisi varmasti painunut unohduksiin, ellei siitä olisi olemassa erikoislaatuista valokuvaa.

Mannerheim oli kutsunut paikalle muiakin vieraita, ja heistä kaikista otettiin ryhmäkuva Mannerheimin kesäasunnon portilla. Kuvaajana toimi Eino Partanen ja se on julkaistu jo kerran aiemmin hänen tyttärensä luvalta artikkeliini yhteydessä Aviisissa numero 2013-4 (Alankomaat-Suomi Yhdystyksen 90-vuotisjuhlakirja). Kuva on ikimuistoinen: siinä seurueen miehet poseeraavat hienoina puvuissaan, ja kahdella naisella on päivänvarjot. Prinsi Henrik on ainoa hattupäinen mies. Mannerheim, joka oli tuolloin jo 62-vuotias, näyttää vielä melko nuoreltä. Mannerheimin vieressä istuva kiharapäinen nainen ei ole hänen entinen rakastajattarena Kitty Linder, kuten virheellisesti kirjoitin vuoden 2013 juhlakirjassa, vaan Eva Lin-

dertijd geen aandacht aan besteed in de Nederlandse kranten en de hele gebeurtenis zou min of meer zijn vergeten wanneer er niet een heel bijzondere foto was genomen.

Mannerheim had ter gelegenheid van het bezoek van prins Hendrik ook nog een aantal andere gasten uitgenodigd en het hele gezelschap is gefotografeerd op de trap voor zijn zomerhuis. De foto is gemaakt door de fotograaf Eino Partanen en is, met toestemming van zijn dochter, al eerder afgedrukt in een artikel van mij in Aviisi 2013-4 (het jubileumboek ter gelegenheid van het 90-jarig bestaan van de Vereniging Nederland-Finland). Het is een gedenkwaardige foto: de heren allemaal keurig in pak, twee vrouwen met een parasol en prins Hendrik als enige man in het gezelschap met een hoed. Mannerheim, ondanks dat hij al 62 jaar oud was, ziet er nog relatief jong uit. De vrouw met de krullen die naast Manner-

der, paroni Johan Cronstedtin sisar (hän istuu kuvassa sisarensa edessä portaalla). Kuvaan on käytetty Suomessa eri näytelyissä, ja Mannerheimista kertovissa julkaisuissa.

Kesääsuntonsa Mannerheim oli rakennuttanut noin kolmen kilometrin päässä Hangon keskustasta sijaitsevalle saarelle. Kesääsunto tuhoutui Talvisodassa venäläisten pommituksissa. Mannerheim ei kuitenkaan ollut tuolloin enää kesääsunnon omistaja.

Olin jo jonkin aikaa suunnittelut menneväni Hankoon katsomaan paikkaa, jossa kesääsunto sijaitsee. Viime kesänä sain viimeinkin toteutettua suunnitelmani. Samalla kävimme Marjatan kanssa Helsingin yliopiston ylläpitämällä Tärminnen eläintieteellisellä asemalla. Asema sijaitsee Suomen etelärannikolla, lähellä Hankoa. Olin käynyt sillä jo kerran aikaisemmin, kauan aikaa sitten. Tuolloin opiskelin Suo-

heim zit, is niet zoals ik in het jubileumboek in 2013 foutief heb geschreven, zijn voormalige geliefde Kitty Linder, maar Eva Linder, de zuster van baron Johan Cronstedt (de man die op de tree voor haar zit). De foto is in Finland veel gebruikt voor tentoonstellingen en publicaties over Mannerheim.

Het zomerhuis waar dit tafereel zich heeft afgespeeld, had Mannerheim laten bouwen op een schiereiland, zo een drie kilometer van het centrum van Hanko. Het huis is tijdens de Winteroorlog verwoest door een Russische bom. Mannerheim was toen al niet meer de eigenaar.

Al een tijdje heb ik met het plan rondgelopen om eens in Hanko te gaan kijken naar de plek waar het zomerhuis van Mannerheim heeft gestaan. Afgelopen zomer is het uiteindelijk zo ver gekomen. Tegelijkertijd hebben Marjatta en ik van de gelegenheid gebruik gemaakt om nog eens bij het zoölogisch proefstation

messu biologiaa, ja tein harjoittelututkimusta vesikasveista.

Suuri ja Pieni Mäntysaari

Mannerheim tunsi Hangon hyvin maajouttuuaan siellä useasti enonsa, Albert von Julinin, valtavassa talossa. Lukemiens tekstien perusteella Mannerheim ihastui paikan raikkaaseen meri-ilmaan, mäntymetsiin ja hiekkarantoihin. Hangon kaupunki tarjosi vuonna 1920 Mannerheimille mahdollisuuden vuokrata Suuri Mäntysaari. Oikeastaan hän sai kuitenkin sen ilmaiseksi käyttöönsä, sillä vuokra oli vain yhden markan kuukaudessa. Voidaan olettaa, että Hangon johdolle oli suuri kunnia, että kuuluisa kenraali oli valinnut juuri heidän kaupunkinsa kesänviettopaikseen.

Vuonna 1921 Mannerheim rakennutti kesääsuntonsa Suurelle Mäntysaarelle. Talon nimeksi tuli Villa Stormhälla. Vuonna

van de Universiteit van Helsinki langs te gaan in Tärminne, dat niet zo ver van Hanko aan de Finse zuidkust ligt. Ik ben daar, heel lang geleden, een keer geweest in verband met een stage-onderzoek over waterplanten dat ik als student in Finland heb gedaan voor mijn biologiestudie.

De schiereilanden Stora Tallholmen en Lilla Tallholmen

Mannerheim kende Hanko goed omdat hij daar vaak had gelogeerd bij een oom, Albert von Julin, een broer van zijn moeder, die daar in een riant huis woonde. Hij was volgens de teksten die ik over hem heb gelezen, gaan houden van de frisse zeelucht, de dennenbossen en de zandstranden. In 1920 werd Mannerheim door de stad Hanko in de gelegenheid gesteld om het eerder genoemde schiereiland te huren, dat Stora Tallholmen heet. Maar eigenlijk mocht hij het gratis gebruiken,

1926 hän osti saaren Hangon kaupungiltä ystäväihin 5000 markkaa, ja rakennutti sinne vielä toisenkin talon henkilökuntansa käyttöön.

Kuten nimi Suuri Mäntysaari vihjailee, on olemassa myös Pieni Mäntysaari. Tämä pienempi saari sijaitsee Suuren Mäntysaaren vieressä, ja Mannerheim jätti sinnekin jälkiään. Tällä on tekemistä saarelle vuonna 1905 rakennetun kahvilan kanssa. Kahvilan nimi oli alkuperäisesti Lilla Tallholmen (Pieni Mäntysaari), mutta sen nimi muutettiin jo ennen Mannerheimin Hankoon tuloa Café Africaksi. Kieltolain aikaan siellä tarjoltiin laittomasti väkevää viinaa, 'kovaa teetä', ja seurausena oli usein rähinöintiä. Mannerheimiä melu hermostutti, hänen kesääsuntonsa ympäristö oli kaikkea muuta kuin rauhallinen. Niinpä hän osti kahvilan vuonna 1927. Laajennuksen jälkeen sen nimeksi vaihdettiin 'Neljän tuulen tupa'.

Het café Lilla Tallholmen in 1905. | Kahvila 'Lilla Tallholmen' vuonna 1905.

omdat de huur maar 1 mark per jaar was. Aangenomen kan worden dat het bestuur van Hanko het een grote eer vond dat de beroemde generaal hun stad had verkoren om er zijn zomers door te brengen.

Vervolgens heeft Mannerheim in 1921 een zomerhuis op Stora Tallholmen laten bouwen, dat hij Stormhälla noemde. In 1926 heeft hij het schiereiland voor een vriendenprijs, 5000 mark, van de stad Hanko kunnen kopen en in dat jaar heeft

Een recente foto van het café 'Neljän tuulen tupa' op het schiereiland Lilla Tallholmen. | Tuore kuva kahvila 'Neljän tuulen tuvasta' Pienellä Mäntysaarella.

Hän puuttui intensiivisesti kahvilan johtoon, ja varmisti ettei siellä enää järjestetty hurjia juhlia. Hän jopa lähti hovimestarinsa Ranskaan ostamaan kahvilaan hiukan teeserviisiin. Osia servisistä on säätynyt, ja niitä voi nykyään ihastella Hangon museossa.

Vuonna 1928 Mannerheim teetti Stormhällaan laajennuksen. Rakennuk-

hij er ook een tweede huis laten bouwen voor zijn personeel.

Zoals de naam Stora Tallholmen al suggereert, is er ook een Lilla Tallholmen. Dit kleinere schiereiland ligt vlak naast Stora Tallholmen en Mannerheim heeft ook daar zijn sporen nagelaten. Dit heeft te maken met een café dat daar al in 1905 was gebouwd. Het heette ook Lilla Tallholmen, maar al voor de komst van Mannerheim is de naam veranderd in Café Africa. Tijdens de periode van de drooglegging (alcoholverbod) in Finland werd er clandestiene sterke drank geschonken in de vorm van zogenoemde 'hete thee' en het was daar vaak een herrie van belang. Mannerheim stoorde zich hieraan, de rust rond zijn zomerhuis was ver te zoeken en in 1927 heeft hij het café gekocht. De naam vranderde hij, na een verbouwing, in 'Neljän tuulen tupa' ('Het café van de vier winden').

Hij heeft zich vervolgens intensief met het beheer van het café bemoeid en er voor gezorgd dat er geen wilde braspartijen meer konden plaatsvinden. Hij heeft zelfs zijn butler naar Frankrijk gestuurd om een speciaal theeservies voor het café te kopen. Onderdelen van dit servies zijn tegenwoordig te zien in het museum van Hanko.

In 1928 heeft Mannerheim zijn zomerhuis Stormhälla grondig laten verbouwen. Het werd een veel groter bouwwerk met drie verdiepingen, waarin ook logeerkamers waren voor gasten. Prins Hendrik heeft dus een jaar later een bezoek gebracht aan dit vernieuwde zomerhuis, maar hij heeft er waarschijnlijk niet gelogeerd.

In 1933 heeft Mannerheim zijn zomerhuis en het café, met de bijbehorende grond op de twee schiereilanden, verkocht.

sesta tuli paljon suurempi kolmine kerrokseen ja vierashuoneineen. Prinssi Henrik vieraili uudistetulla kesääsunnolla vuotta myöhemmin, mutta ei luultavasti kuitenkaan yöpynyt siellä.

Vuonna 1933 Mannerheim myi kesääsuntonsa ja kahvilansa, sekä niihin kuuluvat maat.

Prinssi Henrikin vierailu huomioitiin paikallisissa lehdissä

Vaikka vierailusta ei alankomaalaissä lehdissä kirjoitettuakaan, ei alankomaalaisten kuninkaallisen puolison vierailu kuitenkaan jänyt Hangossa noteeraamatta. Internetistä löytyy tekstejä, joissa viittataan paikallisoihin ruotsinkielisiin lehtiartikkeliin. Prinssi ja hänen seuraisensaan toiminut adjutantti *jonkheer E. van Loon* (joka löytyy myös kuuluisasta kesääsunnon portailla otetusta kuvasta) ja eräeversti Ploen, tuotiin Hankoon autolla.

Myös prinssiä Itä-Suomen matkalla saatantan pariskunta Saastamoinen oli paikalla. Yrjö Saastamoinen oli vuodesta 1923 vuoteen 1926 Suomen edustaja Haagissa.

Kesääsunnolla vierailimisen lisäksi prinssi Henrik kävi Mannerheimin ja muiden vieraiden kanssa myös Hangon keskustassa, jossa liput liehuivat valtoiminaan kuninkaallisen vierailun tunniaksi. He kävivät myös erään kahvilan terassilla ihastelemassa Suomenlahdelta avautuvia upeita maisemia.

Valokuvaaja Partanen, joka ilmeisesti oli kutsuttu paikalle erityisesti prinssi Henrikin vierailua varten, otti myös muita kuvia. Eräässä niistä Mannerheim ja prinssi Henrik kävelevät kesääsunnon lähistöllä, kumpainenkin hattu päässään. Tässä kuvassa näkyy kauempana siintävä saarien välinen lahti.

Illansuussa prinssi suuntasi S/S Oihonella Tukholmaa kohti.

Details over het bezoek van prins Hendrik in lokale kranten

Hoewel er in Nederland indertijd geen aandacht aan is besteed, is in Hanko het bezoek van de Nederlandse prinsgemaal niet ongemerkt gebleven. Op het internet staan teksten waarin wordt verwezen naar berichten in lokale Zweedstalige kranten. De prins was met zijn gevolg, zijn adjudant jonkheer E. van Loon (die ook op de beroemde foto staat van het gezelschap op de trap voor het zomerhuis) en een zekere overste van Ploen, per auto naar Hanko gebracht. Het echtpaar Saastamoinen, dat de prins had vergezeld op zijn reis naar Oost-Finland, was er ook bij. Yrjö Saastamoinen was van 1923 tot 1926 de Finse zaakgelastigde geweest in Den Haag.

In Hanko heeft prins Hendrik, behalve het bezoek aan het zomerhuis, ook samen met Mannerheim en andere gasten het centrum van Hanko bezocht, waar

Vierailu Hankoon viime kesänä

Nähöksemme mahdollisimman paljon sitä aluetta Hangosta, jossa Mannerheim asui ja jossa hän vastaanotti prinssi Henrikin, valitsimme viime kesänä ensimmäiseksi vierailukohteeksemme vieläkin toiminnassa olevan kahvila 'Neljän tuulen tuvan' Pienellä Mäntysaarella.

Navigaattorin avulla löysimme 'Neljän tuulen tuvan' helposti. Valkoinen puinen rakennus on rakennettu korkean kallion päälle, ja näkymät Suomenlahdelle ovat sieltä suurenmoiset. Ilma oli kaunis, ja saarten täplittämä meri oli syvänsininen. Kaukisuudessa siinsi kuuluisa hiekkaranta. Sekä kahvilan sisä-, että ulkotilat olivat tupaten täynnä, vaikka vierailimme siellä keskellä viikkoa. Suurin osa pöydistä oli varattuja, ja kahvilaa ympäröivät kalliot olivat täynnä näkymiä ihailevia ihmisiä. Lähellä olevalla Suurella Mäntysaarella ei kuitenkaan näkynyt ristin sielua. Vain

Prins Hendrik en generaal Mannerheim op het schiereiland Stora Tallholmen in Hanko in juli 1929. Op de achtergrond is het schiereiland Lilla Tallholmen te zien. Bron: Eino ja Aini Partasen Valokuva-arkisto. | Prinssi Henrik ja kenraali Mannerheim Suurella Mäntysaarella Hangossa heinäkuussa 1929. Taustalla näkyy Pieni Mäntysaari. Lähde: Eino ja Aini Partasen Valokuva-arkisto.

puiden yläpuolella liehuva Suomen lippu antoi ilmi, että saari ei ollut kokonaan tyhjillään.

Pian kävikiin ilmi että saari ei ollut avoinna yleisölle koska se, kuten Mannerheiminkin aikaan, oli yksityisomistuksessa. Kävelin pienien matkan saartenvälistä rantaviivaa seuraten, ja tulin takaisin ilmeisesti pihatielä töimivaa polkua pitkin. Yhtäkkä vastaan tuli auto, kyydissään ystävälinen sujuvasti englantia puhuvan nainen. Häntä ei näyttänyt haittaavan tungetteluni yksityisalueelle, ja hän kertoi minulle että Mannerheimin kesääsun-

uitbundig werd gevlagd vanwege het koninklijke bezoek. Ze hebben daar ook op het terras van een café aan het strand genoten van het prachtige uitzicht over de Finse Golf.

De fotograaf Partanen, die blijkbaar speciaal voor het bezoek van prins Hendrik is opgetrommeld, heeft ook nog andere foto's gemaakt. Een daarvan is van Mannerheim en prins Hendrik, terwijl ze samen, ieder met een hoed op, rondwandelen in de buurt van het zomerhuis. Op deze foto is in de verte de baai te zien tussen de twee schiereilanden.

's Avonds is de prins al weer vertrokken met het schip Oihonna naar Stockholm.

Het bezoek aan Hanko afgelopen zomer

Om zo veel mogelijk van de omgeving in Hanko te zien waar Mannerheim heeft gewoond en waar hij prins Hendrik heeft ontvangen, was het café 'Neljän tuulen

tupa' op Lilla Tallholmen, dat nog steeds bestaat, ons eerste reisdoel afgelopen zomer.

Door middel van de tomtom konden we de 'Neljän tuulen tupa' snel vinden. Het witte, houten gebouw, is prominent op een hoge rots gebouwd en het uitzicht vandaar op de Finse Golf is fantastisch. Het was bovendien ook nog eens prachtig weer, de zee, bezaaid met eilanden, was diepblauw, en in de verte langs de kust was het befaamde zandstrand te zien. Zowel binnen als buiten het café was het voor Finse begrippen ook nog eens heel druk, ondanks dat het een door-de-weekse dag was. De meeste tafels waren bezet en op de rotsen rondom het café zaten overal mensen van het uitzicht te genieten. Maar op het nabijgelegen Stora Tallholmen was geen levende ziel te zien. Alleen een Finse vlag, die boven de bomen uitstak, gaf aan dat het niet helemaal verlaten was.

nosta, johon oli Talvisodan aikaan osunut pommi, oli jäljellä enää rauniot.

Mannerheimin henkilökunnalleen rakkennuttama talo oli sodan jälkeen otettu kesämökkikäyttöön. Luin internetistä että Suuri Mäntysaari oli vuonna 2009 myyty yrittäjäsisarukkisille, joilla on tarkoitus rakentaa saarelle uusi suuri talo, joka tulee toimimaan myös tapaamiskeskusena. Suunnitelma hyväksyttiin vuonna 2016. Talon asuinpinta-ala tulee olemaan ainakin 810 m². Mitähän miettiä Mannerheim olisi ollut suunnitelmasta?

Tapaamani ystävälinnen nainen oli todennäköisesti joku omistajista/projekti-kehittäjistä.

<< Het café 'Neljän tuulen tupa' op 27 juli 2017 met op de achtergrond het zandstrand van Hanko. | Kahvila 'Neljän tuulen tupa' 27.7.2017, taustalla Hangon hiekkaranta.

Zoals al snel duidelijk werd, bleek dit schiereiland niet open te zijn voor het publiek, omdat het, net als in de tijd van Mannerheim, particulier eigendom is. Ik heb een stukje langs de waterkant gelopen tussen de twee schiereilanden en ben teruggewandeld via een pad dat kennelijk als inrit wordt gebruikt. Er kwam toevallig net een auto aanrijden met daarin een vriendelijke dame die vlot Engels sprak. Zij leek zich er niet druk over te maken dat ik mij op haar privé terrein had begeven en vtelde dat er van het zomerhuis van Mannerheim, dat tijdens de Winteroorlog door een bom is geraakt, alleen nog een paar 'ruins' over zijn.

Het huis dat Mannerheim voor zijn personeel heeft laten bouwen, is na de oorlog kennelijk door de volgende eigenaars als zomerhuis gebruikt. Ik las op het internet dat Stora Tallholmen in 2009

Een deel van het schiereiland Stora Tallholmen, waar een Finse vlag uitsteekt boven de boomtoppen. De foto is op 27 juli 2017 genomen vanaf het schiereiland Lilla Tallholmen. | Osa Suurta Mäntysaarta, Suomen lippu näkyi puiden yllä. Kuva on otettu 27.7.2017 Pieneltä Mäntysaareltä.

Het schiereiland Lilla Tallholmen op 27 juli 2017. | Pieni Mäntysaari 27.7.2017.

Het zomerhuis op het schiereiland Stora Tallholmen, dat generaal Mannerheim oorspronkelijk heeft laten bouwen voor zijn personeel. | Suurella Mäntysaarella sijaitseva kesämökki, jonka keraali Mannerheim alun perin rakennutti henkilökuntansa käyttöön.

door een ondernemende broer en zuster is gekocht, die het plan hebben om er een nieuw groot huis te bouwen dat ook als ontmoetingscentrum zou kunnen dienen. In december 2016 zijn de plannen hierover goedgekeurd. Het woonoppervlak

van dit huis wordt liefst 810 m². Wat zou Mannerheim hiervan gedacht hebben?

De vriendelijke dame die ik kort gesproken heb, was waarschijnlijk een van de eigenaars/projectontwikkelaars.

De conclusie van dit alles kan niet anders zijn dan dat Mannerheim een unieke plek had uitgekozen om zijn zomers door te brengen.

Tvärminne

Het onderzoeksinstuut van de Universiteit van Helsinki in Tvärminne heet officieel 'Zoölogisch proefstation', wat er mee te maken heeft dat de stichter van het station, professor Palmén, een zoöloog was. Maar in de praktijk wordt er onderzoek gedaan aan het hele mariene ecosysteem in de Finse Golf. Hier horen ook waterplanten bij. Het bijzondere is dat in het brakke water van de Finse Golf en de Oostzee verschillende waterplantensoorten groeien die we in Nederland eigen-

lijk alleen kennen van zoet water omdat bij ons dit brakwater biotoop ontbreekt. Voorbeelden zijn kamfonteinkruid en aarvederkruid.

Voor mijn onderzoek over waterplanten, dat ik indertijd in meren heb gedaan in de omgeving van Helsinki, ben ik geholpen door een Finse plantkunde professor die zomers in Tvärminne verbleef, Hans Luther. Hij was getrouwd met een nicht (een 'systerdotter') van professor Palmén en behoorde tot een oud geslacht van Zweedssprekende Finse intellectuelen.

Het idee voor het oprichten van een onderzoeksstation, waar levende planten en dieren konden worden verzameld, in plaats van geconserveerd materiaal te bestuderen in een museum of herbarium in Helsinki, werd al omstreeks 1880 door professor Palmén gelanceerd. Uiteindelijk kon hij in 1902 in Tvärminne een stuk grond aan de kust kopen met daarop een paar oude huizen van een visser. Hij liet

lämme makean veden kasveiksi sieltä puuttuvan murtovesibiootin vuksi. Esimerkkejä näistä ovat hapsivita ja tähkääärviä.

Sain apua Helsingin ympäristössä suorittamaani vesikasveja käsitlevään tutkimukseeni suomalaiselta kasvitieteilijältä, professori Hans Lutherilta, joka vietti kesänä Tvärminnessä. Hän oli naimisissa professori Palménin sisarentytären kanssa, ja kuului suomenruotsalaiseen älymystöön.

Professori Palmén esitti jo vuoden 1880 tienoilla idean tutkimuskeskuksesta, jonka voitaisiin kerätä elävä kasveja ja eläimiä sen sijaan että niitä tutkittiin konservoituina museossa tai herbaariossa Helsingissä. Viimein vuonna 1902 hän sai ostettua palan maata ja pari vanhaa kalastajantorppaa Tvärminnenin rannikolta. Hän kunnostutti torpat ja pari vuotta myöhemmin hän rakennutti paikalle kak-

Het stenen hoofdgebouw van het Zoölogisch Proefstation van de Universiteit van Helsinki in Tvärminne met op de voorgrond twee boothuizen. Helemaal rechts is het gele, houten huis te zien dat oorspronkelijk werd gebruikt als zomerhuis door professor Palmén. | Helsingin yliopiston kuuluvan Tvärminnen eläintieteellisen aseman kiiven pääräkennus, edustalla kaksi venerakennusta. Äärioikealla on keltainen puinen talo, jota professori Palmén käytti alun perin kesämökinän.

deze opknappen en een paar jaar later gaf hij de opdracht om er een laboratorium bij te bouwen met twee verdiepingen. Hij financierde alles met zijn eigen geld en ver-

Kamfonteinkruid (a) en aarvederkruid (b), zoetwaterplanten die ook kunnen groeien in het brakke water van de Finse Golf. | Hapsivita (a) ja tähkääärviä (b), makeanvedenkasveja jotka kasvavat myös Suomenlahden murtovesissä.

Johtopäätöksenä tälle kaikelle ei voi olla mikään muu kuin että Mannerheim oli valinnut ainutlaatuisen kesänviettopaikan.

Tvärminne

Helsingin yliopiston tutkimuskeskus Tvärminnessä on viralliselta nimeltään

'Tvärminnen eläintieteellinen asema', sillä sen perustaja, professori Palmén, oli eläintieteilijä. Todellisuudessa siellä kuitenkin tutkitaan koko Suomenlahden meriekosysteemiä. Tähän kuuluu myös vesikasvit. Erityistä on, että Suomenlahden murtovesissä kasvaa myös sellaisia vesikasveja, jotka me Alankomaissa miel-

Luchtfoto van het Zoölogisch Proefstation in Tvärminne. | Ilmakuva Tvärminnen eläintieteellisestä asemasta.

sikeroksisen laboratorion. Hän rahoitti kaiken itse ja lahjoitti tämän yksityisen tutkimusaseman lopuksi Helsingin yliopistolle.

Professori Palmén kuoli vuonna 1919 ja sen jälkeen tutkimuskeskus on ollut osa Helsingin yliopistoa. Professori Luther teki siellä 1930-luvulla tohtorintutkimusta

maakte dit particuliere proefstation uiteindelijk aan de Universiteit van Helsinki.

Professor Palmén is in 1919 overleden en sindsdien is het proefstation een onderdeel geworden van de Universiteit van Helsinki. Professor Luther heeft er in de dertiger jaren van de vorige eeuw zijn promotieonderzoek gedaan over waterplantenvegetaties in brak water. Zijn proefschrift is een dik boekwerk, in het Duits, indertijd de gangbare wetenschappelijke taal in Finland.

Tijdens mijn vorige bezoek stonden er hoofdzakelijk houten huizen en barakken, maar daarna is er veel veranderd, zoals ik afgelopen zomer heb ervaren. Er zijn vier grote stenen gebouwen verrezen met daarin laboratoria, collegezalen en appartementen voor studenten. Ook zag ik een aantal moderne schepen, met veel hoogwaardige apparatuur, voor anker liggen langs een nabijgelegen aanlegsteiger. De Universiteit van Helsinki heeft kennelijk

kosten nog moeite gespaard om er een toonaangevend onderzoeksstation van te maken.

Omstreeks 1980 zijn er plannen geweest om op een paar kilometer afstand van het proefstation een grote olieraffinaderij te bouwen. Dit heeft geleid tot veel protesten en uiteindelijk heeft de Finse regering van dit plan afgezien. Het proefstation was daarmee gered.

Bij de aanlegsteiger heb ik nog een praatje gemaakt met een aantal studenten en hun begeleider, die bezig waren spullen vanuit hun boot aan land te brengen. Ik heb ze verteld dat ik het proefstation een keer eerder had bezocht, in de tijd dat er nog geen stenen gebouwen stonden. Maar dat is voor hen zo lang geleden dat ik wel zal zijn overgekomen als een overblijfsel uit de oertijd.

Arnold Pieterse

murtovesissä esiintyvistä vesikasveista. Hänen väitöskirjansa on paksu nide. Se on kirjoitettu saksaksi, joka oli tuohon aikaan Suomen vallitseva tieteessä käytetty kieli.

Edellisen vierailuni aikaan paikalla oli lähinnä puisia taloja ja parakkeja, mutta viime kesänä vierailu osoitti monen asian muuttuneen. Nyt siellä on neljä suurta kivirakennusta laboratorioineen, luentosalineen ja opiskelija-asuntoiloinen. Näin myös moderneja korkeatasoisin laittein varusteltuja laivoja, jotka oli ankkuroitu läheiselle laiturille. Helsingin yliopisto ei selvästi kään ole säästellyt kustannuksissa rakentaa kseen Tärminnestä uraauurtavan tutkimusaseman.

Vuoden 1980 aikoihin oli aikaita rakentaa parin kilometrin lähistölle tutkimusasemasta suuri öljynjalostamo. Tämä johti suuriin protesteihin ja viimein Suomen hallitus päätti pysäyttää suunnitelmat. Tutkimusasema pelastui.

PENTIK®

Pentik Spring and Summer 2018 collection available in the Utrecht store and online at www.pentik.nl

Pentik Utrecht
Oudkerkhof 38
3512 GL Utrecht
utrecht@pentik.nl
030 - 737 1275
www.pentik.nl

Laiturilla jututin muutamaa opiskelijaa ja heidän ohjaajaansa, jotka olivat nostamassa veneestään tarvikkeita takaisin maalle. Kerroin heille käyneeni tutkimusasemalla aiemmin, aikana jolloin alueella ei ollut vielä kivirakennuksia. Mutta se aika oli heidän mielestään varmasti niin kaukana menneisyydessä, että heidän silmissään näytin luultavasti muinaisjäänteiltä.

Arnold Pieterse

Käännös: Sanna-Mari Kuisma

Twee onderzoeksschepen van het Zoölogisch Proefstation in Tärminne naast de boothuizen.
| Kaksi Tärminnen eläintieteellisen aseman tutkimusalustaa venerakennusten vieressä. >>

Carel
van
Bruggen

Tussen de schappen

U kent ze wel die gigantische Finse supermarkten, hoog en ruim opgezet met een enorm aanbod aan van alles wat eetbaar is. En dan heb ik het nog niet eens over die supermarkten die op een warenhuis lijken en waar je ook kleding, schoonmaakartikelen en een magnetron kunt kopen. Die laat ik nu even buiten beschouwing. En misschien kent u ze ook niet, maar neemt u van mij aan dat die winkels enorme afmetingen hebben.

Op een morgen deed ik wat boodschappen in een K-supermarket in Tapiola. Tapiola was in de vijftiger en zestiger jaren een moderne tuinstad waar buitenlandse in architectuur en stedenbouw geïnteresseerde bezoekers kwamen kijken. Nu is het voor een deel nog een tuinstad, maar vooral het centrum met daarin het winkelcentrum is uitgegroeid tot een echt ste-

delijk gebied met de nodige hoogbouw. In en rond dat centrum wonen nog veel oorspronkelijke bewoners en die zijn zo langzamerhand behoorlijk bejaard geworden.

En net als een paar andere bejaarden liep ook ik op een morgen door de ruime, bijna verlaten gangpaden van de eerder genoemde K-winkel. Hier en daar zag ik een oude man of vrouw weifelend - misschien zelfs vertwijfeld - staan voor de eindeloze schappen met eindeloze varianten van van alles. Een wat door de ouderdom voorover gebogen vrouw bestudeerde gedurende langere tijd aandachtig het aanbod aan ingelegde haring in een gekoelde vitrine. Een andere vrouw stond voor de schappen met jampotten, pakte zo nu en dan een pot van de plank, hield die dicht bij haar ogen om te zien en te

lezen wat erin zat en zette de pot vervolgens weer terug.

Ik zal u die andere door de brede gangpaden schuifelende mensen verder besparen. Het leek overigens net een pantomime voorstelling en ook de vergelijking met een museum, waar de mensen aandachtig de naast de kunst aangebrachte bordjes lezen, kwam in mij op. Aan die gedachte droeg ook de serene stilte bij die op de vroege morgen in de supermarkt hing.

Tot slot neem ik u nog even mee naar de vleeswaren. Daar kun je ook alles en ook alles zonder gluten, lactose en wat al niet en nog meer krijgen en altijd in grote hoeveelheden. Het is echt moeilijk om een pakje met broodbeleg van maar 100 gram te vinden. En wat ik steeds weer vermaakt vind, zijn die pakjes met kalkoenfilet waarop geschreven staat dat de kalkoen in de sauna gegarneerd is. En dan kan ik het niet laten een hele rij kalkoenen op de

hoogste bank in de sauna te zien zitten, wachtend tot ze gaar zijn en dat terwijl kalkoenen toch al zo' n rood koppie hebben. Nou ja.

Voor de volledigheid doe ik er nog een foto van wat vleeswaren bij. Hebt u meteen een beeld.

Carel

Hyllyjen välissä

Tunnettu varmaankin jätiläismäiset suomalaiset supermarketit, korkeat ja väljästi sisustetut valtvaine valikoimineen kaikkea syötävää. Sitten en puhu vielä niistä supermarketiteista, jotka muistuttavat enemmän tavarataloja ja joissa voit ostaa myös vaatetavaraa, siivoustarvikkeita ja jopa mikroaaltonun. Jätän ne nyt tämän katsauksen ulkopuolelle. Ehkä ette sellaisia tunnekaan, mutta uskokaapa minua, että sellaiset kaupat ovat todella valtavan mittavia.

Eriäänä aamuna tein ostoksia K-supermarketissa Tapiolassa. Tapiola oli 50-ja 60-luvulla moderni puutarhakaupunki, jota arkkitehtuurista ja kaupunkisuunnittelusta kiinnostuneet ulkomaalaiset tulivat

vat katsomaan. Nykyäänkin se on osittain vielä puutarhakaupunki, mutta varsinkin keskusta kauppakeskuksineen on kasvanut oikeaksi kaupunkialueeksi vältämätömine kerrostaloineen. Keskustassa ja sen ympäristössä asuu vielä paljon alkuperäisiä asukkaita, jotka vähitellen ovat jo melkoisen iäkkääitä.

Ja kuten pari muutakin vanhusta kävelin minäkin sen aiemmin mainitun K-hallin väljiä, melkein tyhjiä käytäviä pitkin. Siellä täällä näin jonkin vanhan miehen tai naisen seisovan epäröiden – ehkä ihan epätoivoisena – loputtomana hyllykön edessä loputtomine valikoimineen kaikkea. Eräs vanhuuttaan kumarainen rouva tutki huolellisesti pitkän aikaa sillipurkkien valikoimaa kylmävitiinissä. Toinen rouva

seisoili hillopurkkihyllykön edessä, otti silloin tällöin purkin hyllyltä, piti sitä lähellä silmiään nähdäkseen ja lukeakseen mitä purkissa oli, ja asetti sitten purkin takaisin hyllylle. Säästän teitä niiltä muita pitkin leveitä käytäviä laahustavilta ihmisiiltä. Se näytti muuten ihan pantomimii näytelmältä ja myös muistutti museota, jossa ihmiset tarkkaavaisesti lukevat taideteosten viereen asetettuja tekstejä, tuli mieleeni. Niitä ajatuksia tuki myös se seesteen hiljaisuus, joka aamulla aikaisin vallitsi supermarketissa.

Lopuksi otan teidät vielä mukaan lihavalmisteiden luo. Siellä voit löytää vaikka mitä ja myös kaikkea gluteeniton, laktoositonta ja mitä vielä -tonta, ja aina suuria määriä. On todella vaikeata löytää leivänpäällistä vain 100 grammaa. Ja mikä minusta aina on huvittavaa, ovat kalkkunaleepakkaukset, joissa on tekstinä, että kalkkuna on kypsytetty saunassa.

Silloin en voi olla näkemättä mielessäni rivin kalkkunoita istumassa saunan ylimmällä lauteella odottamassa kunnes ovat kypsiä. Kalkkunoillahan on jo muutenkin punainen pää. No joo.

Täydellisyys vuoksi laitan tähän vielä valokuvan lihavalmisteista. Niin saatte heiti oikean kuvan.

Carel van Bruggen
Käännös Pirkko van Bruggen

Aviisi 25 jaar jong

Afgelopen najaar heeft de Vereniging Nederland-Finland (VNF) het jubileumboek 'Finland 100 jaar onafhankelijk' gepubliceerd, dat in de plaats kwam van Aviisi 2017-5. Maar er was nog een ander jubileum te vieren. Het was precies 25 jaar geleden dat het eerste nummer van Aviisi uitkwam (Aviisi 1992-1). Dit heuglijke feit is een beetje ondergesneeuwd door de activiteiten rondom het Finland 100 gebeuren. Maar Aviisi floreert als nooit tevoren en is steeds meer het uithangbord van onze vereniging geworden. Daarom presenteert ik in dit artikel een kort overzicht van wat er in de afgelopen 25 jaar zoal rondom ons ledenblad is gebeurd.

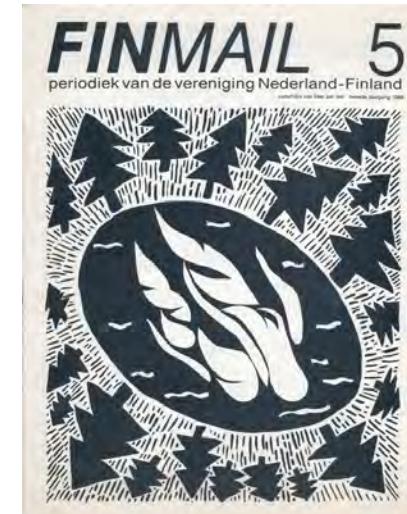
Rune Frants In de eerste plaats is het al heel bijzonder dat na het eerste nummer in 1992, er ieder jaar, zonder onderbreking, vijf nummers zijn verschenen. Hierbij is vastgehouden aan het A5-formaat, ge-

Voorafgaand aan 2018 zijn er dus al 126 Aviisi's verschenen. De eerste 79 nummers waren in zwart-wit, maar met ingang van Aviisi 2008-4 is overgegaan op een kleurendruk. De vormgeving is vervolgens steeds fraaier geworden en het aanbod van kopij lijkt gelukkig alleen maar toe te nemen, wat de inhoud heel veelzijdig maakt.

Wat was er voorafgaand aan Aviisi?

Communicatie binnen een vereniging is erg belangrijk. De oudst bekende manier binnen de VNF was een eenvoudig stencil in zwart-wit in A4-formaat. Hierin stond vooral de meest belangrijke informatie van het bestuur richting de leden. Bijdragen vanuit de ledenkring was een uitzondering, behalve kleine oproepen. Echter, de tijden veranderen. In de jaren 80 werd steeds duidelijker dat een forum waar het bestuur, maar ook de leden, hun ei kwijt kunnen noodzakelijk was. De technologie om kleine publicaties te drukken was financieel haalbaar geworden.

In februari 1987 verscheen een echt ledenblad onder de naam 'Finmail'. Het was de bedoeling dat er vier nummers per jaar zouden uitkomen. Maar dit blad was geen lang leven beschoren en al na vijf nummers is in de loop van 1988 besloten om er mee te stoppen. De reden hiervoor heeft er mee te maken gehad dat, hoewel het

Voorblad van Finmail no.5 (mei 1988). In totaal zijn er vijf nummers van dit blad verschenen.
Het eerste nummer kwam uit in februari 1987. |
Finmail numero 5:n etusivu (toukokuussa 1988).
Tämä lehti ilmestyi yhteenä viisi kertaa. Ensimmäinen numero ilmestyi helmikuussa 1987.

Aviisi 25 vuotta

Viime syksynä julkaisi Alankomaat-Suomi Yhdistys Aviisi 2017-5 lehdet sijasta juhlakirjan 'Itsenäinen Suomi 100 vuotta'. Mutta yksi toinenkin asia oli juhlimisen arvoinen. Täsmälleen 25 vuotta siten ilmestyi Aviisin ensimmäinen numero (Aviisi 1992-1). Suomi 100 vuotta juhlallisuksien takia on tämä mieleenpainuva merkkipäivä jäänyt hieman varjoon. Mutta Aviisi kukoistaa paremmin kuin koskaan ennen ja on yhä enemmän yhdistyksemme ilmoitustaulu. Sen takia kerron tässä artikkelissa lyhyesti mitä kaikkea jäsenlehtemme ympärillä on vuosien varrella tapahtunut.

Ennenkaikkea on merkittävä, että ensimmäisestä vuoden 1992 numerosta lähtien on Aviisi ilmestynyt joka vuosi viisi kertaa. Lehti on nimensä mukaan aina ilmestynyt A5 koossa, kahta erikoisnume-

roa lukuunottamatta. Vuonna 2013 syyskuussa julkaistiin 90-vuotiaan yhdistyksenme kunniajksi juhlakirja Aviisin 2013-4 sijasta, ja vastikään ilmestynyt juhlakirja 'Itsenäinen Suomi 100 vuotta' Aviisin 2017-5 sijasta. Molempien juhlakirjojen koko on suurempi kuin A5.

Vuoteen 2018 mennessä on siis 126 Aviisia ilmestynyt. Ensimmäiset 79 numeroa olivat mustavalkoisia, mutta Aviisi 2008-4 lähtien lehti ilmestyy väriilisenä.

Lehden ulkomuoto on vuosien varrella muuttunut yhä paremmaksi ja tarjottujen artikkeleiden määrä näyttää onneksi vain kasvavan, mikä tekee sisällöstä varsin monipuolisen.

Ennen Aviisia

Yhdistyksen sisäinen kommunikaatio on hyvin tärkeää. Yhdistyksen vanhin tunnettu kommunikaatiotapa oli yksinkertainen, A4:n kokoinen mustavalkoinen lehtinen, minkä sisältö koostui pääasiassa tärkeistäasioista mitä johtokunta halusi tiedoittaa jäsenille. Jäsenten kirjoitukset, lukuunottamatta pieniä ilmoituksia, olivat hyvin harvinaisia.

Mutta ajat muuttuvat. 1980-luvulla kävi yhä selvemmäksi että niin hallitus kuin myös jäsenet tarvitsivat tiedotusvalaineen tärkeille asioilleen. Tekniikka tulostaa pieniä julkaisuja oli tullut taloudellisesti kannattavaksi.

Helmikuussa 1987 ilmestyi jäsenjulkaisu nimellä 'Finmail'. Tarkoitus oli, että lehtinen ilmestyisi neljä kertaa vuodessa. Mutta tämä lehti hävisi kuvioista jo vuonna 1988 viiden numeron jälkeen. Vaikka lehti oli virallisesti Alankomaat-Suomi Yhdistyk-

sen omistama, koostui johtokunta silloisen Groningenin yliopiston Finoegriftig tiedekunnan dosenteista. Erimielisyyet lehden sisällöstä johtivat lehden lakkauttamiseen.

Alku (vuodet 1992-1998)

Vuonna 1992 päätti yhdistys julkaisemaan johtokunnan ylläpitämän jäsenlehden. Lehteä ei noin vain tehtykään. Johtokunta pitää pitkiä kokouksia. Minkälainen uusi lehti olisi ulkomuodoltaan? Mikä lehden nimeksi tulisi? Nimen pitäisi olla sopiva niin Suomen kuin myös Hollannin kielellä. Sitäpaitsi nimen pitäisi liittyä selvästi Suomeen. Johtokunnan jäsen, Terttu Jansen-Heikuraisen ehdottama nimi Aviisi päättiin ottaa lehden nimeksi. Terttu on kasvanut Lapiissa. Hänen isänsä käytti sanovallehdessä Uusi Suomi vanhanaikaista ja leikkimielistä nimeä 'aviisi'. Myös roottosiksi oli lehden nimi muunnettua aviisista. Koska Aviisi tarkoittaa myös A5 kokoa,

officieel een blad was van de Vereniging Nederland-Finland, de redactie bestond uit leden van de toenmalige vakgroep Finoegristiek aan de Rijksuniversiteit Groningen. Een verschil van mening over de inhoud en de eindverantwoordelijkheid heeft tot de breuk geleid.

Het begin (de periode 1992-1998)

Vervolgens heeft de VNF in 1992 besloten om een ledenblad uit te geven onder verantwoordelijkheid van het VNF-bestuur. Wij gingen niet over een nacht ijs. Lange bestuursvergaderingen werden hieraan besteed. Hoe zou het nieuwe blad eruitzien? Wat zou de naam moeten worden? Het moest makkelijk in de mond liggen voor Finnen en Nederlanders. Bovendien moet de naam een duidelijk Fins beeld oproepen. De naam van het blad werd Aviisi en werd bedacht door het bestuurslid Terttu Jansen-Heikurainen. Zij was in Fins Lapland opgegroeid, waar haar va-

päätteli lehti myös painaa A5:n kokoisena. Ja lopuksi päätteli, että lehti ilmestyi viisi kertaa vuodessa.

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen puheenjohtajana minulla oli etuoikeus koeka Aviisin syntymä ja kirjoittaa ensimäisen numeron esipuhe:

Olen ylpeä siitä, että saan esitellä teille vastasyntyneen Aviisin. Koko johtokunta on nähty erikoisen paljon vaivaja tähän on nyt sitten tulos. Ilman ulkopuolisten yhteistyötä on vaikea taata lehden säännöllinen ilmestyminen ja laatu. Sen takia olemme joka numeroissa varanneet tilan Suurlähetystön, Merimieskirkon/Lauantaikoulun, Finse Nationale Verkeersbureauun jne. käytettäväksi. Jäsensten, siis myös teidän, panokset otetaan ilomielin vastaan. Siten ei Aviisi ole ainoastaan johtokunnan, vaan meidän kaikkien lehti.

Otsikkosivu kätkee sisällään arvoituksen. Ratkaisu on helppo saada selville. Niinkuin te kaikki tiedätte, juhlii Suomen tasavalta

der voor de krant Uusi Suomi de ouderwetse en speelse naam 'aviisi' gebruikte. Een variant van deze naam werd ook in het Zweeds gebruikt. Omdat Aviisi ook A5 betekent, is vervolgens gekozen voor een opmaaksjabloon in A5-formaat. Bovendien zouden er vijf nummers per jaar verschijnen.

Als voorzitter van de VNF had ik het voorrecht aan de wieg van Aviisi te staan en het voorwoord van het eerste nummer te schrijven:

Met gepaste trots maak ik de geboorte van Aviisi bekend. Het voltallige bestuur heeft zich flink moeten inspannen om tot dit resultaat te komen. Zonder medewerking van buitenaf zal het moeilijk blijven de continuïteit en kwaliteit te waarborgen. Zo hebben wij in elk nummer ruimte gereserveerd voor bijdragen vanuit de Ambassade, de Zeemanskerk/Zaterdagsschool, het Finse Nationale Verkeersbureau, etc. Bijdragen van leden, dus ook van u, stellen wij zeer op

tänä vuonna 75-vuotista itsenäisyyttään. Vähemmän tiedostettu, mutta myös huomioonpantava on se, että yhdistyksemme täyttää ensi vuonna 70-vuotta, varmasti juhlimisen arvoinen asia.

Toimituksen puolesta toivon teille mukavia lukuhetkiä. Kritiikin, mutta myös kehutotamme mielihyvin vastaan.

Viereinen kuva on tämän ensimmäisen Aviisin etusivu arvoituksineen. Samanaikaisesti lehtemme kaikkien taittotoivomuksien kanssa suunnittelin myös yhdistykselle 'tulppaanilogon', mikä muodostuu Suomen ja Hollannin lipuista. Tämä logo on vieläkin kaikkien Aviisien etusivulla.

Tässä ensimmäisessä numerossa oli myös seuraava Suomen suurlähetystön teksti:

Suomen Suurlähetystön Haagin henkilökunta onnittelee uutta Aviisi-lehtä ja toivoo, että lehti tulevaisuudessakin on Hollannissa asuvien suomalaisien ja Suomen

prijs. Op zo'n manier wordt Aviisi niet alleen een krant van het bestuur maar van ons allemaal.

De titelpagina bevat een eenvoudig raadsel. De oplossing ligt voor de hand. Zoals u allen weet viert Finland dit jaar haar 75ste verjaardag als zelfstandige republiek. Wat minder bekend, maar eveneens indrukwekkend, is dat onze vereniging volgend jaar de respectabele leeftijd van 70 jaar bereikt – weer redenen voor feestelijkheden.

Namens de redactie wens ik u veel leesplezier toe. Kritiek ontvangen wij gaarne, woorden van lof kunt u ook direct tot uw omgeving richten.

Het voorblad van dit eerste Aviisi nummer is hiernaast afgebeeld, met daarop het aangehaalde raadsel. Tegelijk met alle layoutwensen van ons nieuwe blad, heb ik ook het 'tulpenlogo' ontworpen voor de VNF met de Nederlandse en Finse vlag, dat op het voorblad van iedere Aviisi steeds is afgebeeld.

ystävien perusta ylläpitää siteitä Suomeen. Juhlavuosi 'itsenäinen Suomi 75 vuotta' on ollut suurlähetystölle hyvin kiireistä aikaaja ja

In dit eerste nummer stond ook een tekst van de Finse ambassade in het Fins. De Nederlandse vertaling hiervan is:

De medewerkers van de Ambassade van Finland in Den Haag sturen hierbij de beste wensen voor het nieuwe blad 'Aviisi' en hopen dat het ook in de toekomst voor de in Nederland woonachtige Finnen en vrienden van Finland een basis kan vormen voor het aanhouden van de banden met Finland. Het afgelopen jubileumjaar ter gelegenheid van het 75-jarige bestaan van Finland is heel druk geweest voor de ambassade en wij hebben geprobeerd zowel de Finse als de Nederlandse privé personen, als de zakenrelaties, zo veel mogelijk ter zijde te staan. Wij hebben de gebeurtenissen in Nederland op de voet gevolgd, waarbij o.a. de ontwikkeling van de Europese integratie vanuit zowel een Fins als een Nederlands standpunt is bekeken.

Steeds meer Finnen zijn geïnteresseerd in het zuidelijkste noordelijke land dat Nederland wordt genoemd en wij proberen

<< Voorblad van Aviisi 1992-1, het eerste nummer van Aviisi. Het bevat een raadsel waarvan de uitkomst is dat de getallen links te maken hebben met Finland (in 1917 onafhankelijk geworden, in 1992 75 jaar onafhankelijk) en de getallen rechts met de Vereniging Nederland-Finland (opgericht in 1923, in 1993 bestaat de vereniging 70 jaar), | Aviisin 1992-1 etusivu, Aviisin ensimmäinen numero. Etusivulla olevan arvoituksen ratkaisu: vasemmalla olevat numerot liittyvät Suomeen (itsenäistynyt vuonna 1917, 75 vuotta itsenäinen vuonna 1992) ja oikealla olevat numerot Alankomaat-Suomi Yhdistykseen (perustettu vuonna 1923, vuonna 1993 täyttää yhdistys 70 vuotta).

olemme yrittäneet niin paljon kuin mahdollista tukea niin suomalaisia ja hollantilaisia yksityishenkilöitä kuin myös liikesuhteitaamme. Olemme tiiviisti seuranneet tapahtumia Alankomaissa m.m. Euroopan integraatiota niin Suomen, kuin myös Hollannin kannalta katsoen.

Yhä useammat suomalaiset ovat kiinnostuneet eteläisimmästä pohjoismaasta nimellä Hollanti ja me suurlähetystölle puolesta yritymme niin paljon kuin mahdollista

als ambassade hierbij zo veel mogelijk hulp te bieden en de samenwerking uit te breiden. (Ondertekend door ambassadeur Erkki Mäentakanen, ambassaderaad Ritva Kouku-Ronde, tweede ambassade secretaris Pekka Shemeikka, assistent Leena Lankinen-Stanecki en kassier Marketta Ahmakari).

Tijdens de eerste jaren was er nog geen speciale redacteur voor Aviisi. De vormgeving werd tot en met Aviisi 1996-2 door Andrea Svedlin verzorgd. Zij was in die tijd verbonden aan de informatie/marketing afdeling van het museum Boymans-van Beuningen in Rotterdam en had veel moderne lay-out ervaring. In deze beginperiode werden nog veel artikelen of alleen in het Fins of alleen in het Nederlands gepubliceerd.

De vormgeving is vanaf Aviisi 1996-3 door Hugo Benne overgenomen, die indertijd werkte als bibliothecaris/informatiedeskundige bij een softwarebedrijf dat zich had gespecialiseerd in het automati-

auttaa ja kehittää yhteistyötä. (Allekirjoittaneet: suurlähettiläs Erkki Mäentakanen, lähetystöneuvos Ritva Kouku-Ronde, toinen lähetystösihteeri Pekka Shemeikka, assistenti Leena Lankinen-Stanecki ja kassanhoitaja Marketta Ahmakari).

Ensimmäisten vuosien aikana ei Aviisilla ollut erillistä toimittajaa. Andrea Svedlin suunnitteli lehden numeroon 1996-2 asti. Hän oli tuolloin Boymans-van Beuningen museon palveluksessa Rotterdamissa ja hänellä oli paljon kokemusta modernista taittomenetelmästä. Alkuainoina julkaisiin monia artikkeleita joko vain suomeksi tai hollanniksi.

Numerosta 1996-3 lähtien lehden suunnittelu oli Hugo Bennen käsialaa. Hugo oli ammatiltaan kirjastonhoitaja/ohjelmoija ja oli silloin kirjastojen ja tie-topalvelukeskusten automatisoitun erikoistuneen ohjelointirytyksen palveluksessa. Hugo suunnitteli Aviisin nu-

seren van bibliotheken en documentatiecentra. Hugo heeft dit werk gedaan tot en met Aviisi 2000-3. Daarna is het overgenomen door Joop Susan, die al eerder betrokken was geweest bij het ontwikkelen van een website voor de vereniging.

Arnold Pieterse als hoofdredacteur en vaste schrijver voor Aviisi

In maart 1998 is Arnold bestuurslid geworden van de VNF en is, op verzoek van de toenmalige voorzitter Terttu Jansen-Heikurainen, hoofdredacteur van Aviisi geworden met ingang van Aviisi 1998-3. Voor het eerst was er nu bij Aviisi sprake van een echte redactie. Voor wat betreft de Finse teksten werd Arnold hierbij tot en met Aviisi 2000-2 ondersteund door Auli Snikkers-Malinen en vanaf Aviisi 2000-3 door Minna Räty.

In het najaar van 2003 bestond Aviisi 10 jaar en Aviisi 2002-5 was hier voor een deel aan gewijd. De toenmalige Finse ambas-

meroon 2000-3 asti. Joop Susan, joka jo aikaisemmin oli osallistunut yhdystyksen nettisivun suunnittelun, jatkoi siitä lähtien lehden suunnittelijana.

Arnold Pieterse, Aviisin päätoimitaja ja vakinainen kirjoittaja

Maaliskuussa 1998 tuli Arnoldista yhdystyksen johtokunnan jäsen. Johtokunnan silloinen puheenjohtaja Terttu Jansen-Heikurainen pyysi Arnoldia Aviisin päätoimitajaksi, mihin Arnold suostui. Numero 1998-3 oli ensimmäinen Arnoldin johdolla tehty lehti; nyt voitiin sanoa että Aviisilla oli kaikkein ensimmäistä kertaa oikeat toimittajat. Numeroon 2000-2 asti huolehti Auli Snikkers-Malinen suomenkielisistä teksteistä ja numerosta 2000-3 alkaen Minna Räty.

Vuoden 2003 syksyllä täytti Aviisi 10 vuotta ja numeroon 2002-5 oli tämän asian kunniaksi varattu tilaa. Silloinen Suo-

sadeur Pekka Säilä schreef het volgende (vertaald van het Fins in het Nederlands):

Namens het personeel van de ambassade van Finland wil ik mijn hartelijke felicitaties doen toekomen aan de 10-jarige Aviisi. Een 10-jarige is over het algemeen nog niet helemaal volwassen, maar Aviisi is een uitzondering. Het is een goed en fris uitgegeven, veelzijdige publicatie, die een goed communicatiemiddel is voor zowel de Finnen in Nederland als de vrienden van Finland. Ik ben pas een jaar in Nederland, maar ik heb al veel gebruik kunnen maken van voor mij belangrijke teksten uit Aviisi.

Tijdens het 10-jarige bestaan van Aviisi is er veel in Europa gebeurd. Twee zaken beïnvloeden heel sterk ook de Vereniging Nederland-Finland en dus ook Aviisi. Dit zijn het lidmaatschap van Finland van de EU en de snelle ontwikkeling van de informatietechniek. In het EU-gebied verhuizen de Finnen, en ook de Nederlanders, veel vaker van het ene land naar het andere als

men suurlähettiläs Pekka Säilä kirjoitti Aviisiin näin:

Suomen suurlähetyksen puolesta haluan sydämelliesti onnitella 10-vuotiasta Aviisia. 10-vuotiasta ei yleensä pidetä vielä ihan aikuisena, mutta Aviisi on poikkeuspaus. Lehti on hyvin kokoontunut, sisällöltään virkistävä ja monipuolinen, erinomainen viestiväline niin suomalaisille kuin myös Suomen ystäville Alankomaissa. Olen ollut vasta vuoden Hollannissa, mutta olen jo useaan kertaan voinut julkaista minulle tärkeitä tekstejä Aviisissa.

Tämän Aviisin kymmenvuotisen elämän aikana on Euroopassa tapahtunut paljon. Kaksi seikkaa on voimakkaasti vaikuttanut myös Alankomaat-Suomi Yhdistykseen ja sitä kautta myös Aviisiin, nimittäin Suomen EY-jäsenyyys ja informaatiotekniikka. EY alueella muuttavat niin suomalaiset kuin hollantilaisetkin yhä useammin maasta toiseen työpaikkojen kansainvälisyisen

gevolg van het meer internationaal worden van de banen. De familie blijft vaak achter in het vaderland of verblijft alleen een korte periode in de standplaats, vóórdat er weer een volgende verhuizing plaats vindt. Het internet en de mobiele telefoon zijn erg belangrijke hulpmiddelen geworden tegen heimwee, omdat het vaderland daardoor veel dichterbij is gekomen. Het is een grote uitdaging om meer van deze mobiele groep mensen over te halen om lid te worden van de Vereniging en dus ook binnen te halen in de kring van Aviisi-lezers. De daling van het aantal leden in de laatste jaren zou wel eens te maken kunnen hebben met deze veranderende wereld. Ik geloof dat deze dalende koers weer teruggedraaid kan worden en dat de Vereniging daarvoor genoeg talent en doorzettingsvermogen heeft.

Geen ander communicatiemiddel kan het sociale en culturele werk van de Vereniging met betrekking tot haar leden vervangen. Voor de Ambassade is de Vereniging

seurauksesta. Perhe jää usein isänmaahan tai muuttaa vain joksikin aikaa työpaikkaan minkä jälkeen muutetaan taas. Netistä ja kannykkästä on tullut hyvin tärkeä apuväline koti-ikävää vastaan, koska isäntämaa tuntuu niin tulevan paljon lähemmäksi. Suuri haaste on saada enemmän näitä liikkuvia suomalaisia liitymään Yhdistyksen jäseneksi ja sitä kautta Aviisin lukijaksi. Tämä muuttuva maailma voi hyvin olla syynä viimeisten vuosien jäsenmäärän laskuun. Uskon, että tämä lasku voidaan pysyttää ja että Yhdistyksellä on tarpeeksi kykyjä ja sisua siihen.

Mikään muu kommunikaatioväline ei voi korvata Yhdistyksen sosiaalista ja kulttuurillista työtä jäsentensä hyväksi. Yhdistys on suurlähetyolle tärkeä yhteistyökumppani. Aviisi on myös meille tärkeä tiedotusväline, mitä netti ei voi korvata.

Suur lähetystö toivoa niin Aviisille kuin myös äitiyhdistyksellekin pitkää elämää.

Niiden kuuden vuoden aikana kun Arnold oli Aviisin päätoimittaja tehtiin kovaltia töitä lehden sisällön parantamiseksi.

een belangrijk samenwerkingsorgaan. Aviisi is voor ons ook een belangrijk informatiekanaal, dat niet door het internet vervangen kan worden.

De Ambassade wenst zowel Aviisi als haar 'moedervereniging' een lang leven!

In de loop van de zes jaar dat Arnold hoofdredacteur van Aviisi was, werd hard gewerkt aan het verbeteren van de inhoud. Hij gaf het goede voorbeeld door geregeerd artikelen aan te leveren en een netwerk van auteurs op te bouwen. In deze periode heeft hij ook geprobeerd het blad zo veel mogelijk tweetalig te maken, waar niet iedereen een voorstander van was. Argumenten hiervoor waren dat het blad onnodig dik werd en het vertalen veel extra werk kostte. Echter, onder leiding van Minna Räty is het steeds gelukt om een groep actieve mensen te vinden die het vertaalwerk professioneel en altruïstisch uitvoeren. Minna Räty is aange-

bleven als redacteur Fins en zij is hier mee doorgegaan tot de dag van vandaag, in totaal dus al meer dan 17 jaar! Minna is 'de stille kracht' achter Aviisi en heeft steeds ervoor gezorgd dat alle vertalingen op tijd klaar waren. Daarnaast kroop Minna zelf ook regelmatig achter de PC om veel teksten zelf te vertalen.

Medio 2004 kwam er een eind aan Arnold's periode als hoofdredacteur. Enkele nieuwe bestuursleden vonden dat Aviisi oubollig was geworden en weer 'hot' moest worden. Maar, een 'revolutie' ontketenen is gemakkelijk – de realiteit is iets anders. Na enkele nummers was de pret eraf of werd er verhuisd en moesten de 'vernieuwers' al weer worden vervangen. Arnold vond dat hem onrecht was toegegaan en heeft in de volgende jaren daarom geen kopij meer aangeleverd. Dat gaf hem tijd en energie om artikelen te schrijven voor het 'Noorderlicht', het ledenblad van de Nederlandse Vereniging in Finland.

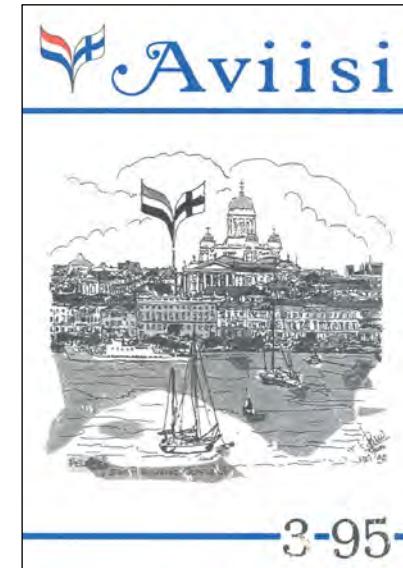
<< Voorblad van Aviisi 2002-5. Dit nummer was grotendeels gewijd aan het 10-jarige jubileum van Aviisi. De tekening van de sociëteit De Witte in Den Haag, waarin dat jaar het onafhankelijkheidsfeest werd gevierd door de Vereniging Nederland-Finland, is gemaakt door René Souweine. | Aviisin numero 2002-5 etusivu. Tämä numero omistettiin suurimmaksi osaksi Aviisin 10-vuotisjuhalle. René Souweinen piirustussa Haagissa oleva sociëteit De Witte, missä Alankomaat-Suomi Yhdistys piti senvuotisen itsenäisyyspäiväjuhlan.

Arnold antoi hyvän esimerkin kirjoittamalla säännöllisesti lehteensä ja rakentamalla kirjoittajataustaverkoston. Hän yritti myös saada aikaan sen, että niin monet kirjottukset kuin mahdollista julkaisiin kaksikielisänä. Kaikki eivät kuitenkaan olleet samaa mieltä hänen kanssaan; lehdestä tulisi tarpeettoman paksu ja käänämisen merkitsi paljon ylimääräistä työtä. Mutta Minna Räty onnistui aina löytämään ryhm-

Het voorblad van Aviisi 1995-3 met een tekening van de markt in Helsinki met op de achtergrond de Domkerk, gemaakt door René Souweine. | Aviisin etusivu 1995-3; René Souweinen piirustus kuvaava Helsingin toria, taustalla Tuomiokirkko. >>

Na deze rumoerige periode is er door Jacques Groenendijk weer rust in de Aviisi-organisatie gekomen. Arnold is vanaf 2010 weer voor Aviisi gaan schrijven.

Het was altijd een uitdaging om aantrekkelijke illustraties op de kaft te krijgen. Van Aviisi 1993-5 tot en met Aviisi 2000-5 zijn bijna alle nummers opgesierd met een zwart-wit tekening van René Souweine op het voorblad (en daarna ook nog Aviisi 2001-5 en 2001-6). Het aantal tekeningen, die meestal te maken hebben met Finland of een activiteit van de vereniging, waren er liefst 36! Iedere tekening is een klein kunstwerk, waar veel tijd aan is besteed. Daarna staan op de voorbladen van de nummers uit 2000 en 2001 foto's van oude Finse treinstations, gemaakt door

Fred Snikkers. Vervolgens heeft Carel van Bruggen hele mooie tekeningen aangeleverd voor de meeste omslagen van de nummers uit 2002, 2003 en 2004.

lä oli aikaa ja energiaa kirjoittaa Suomen Alankomaat Yhdistyksen Noorderlicht-nimiseen jäsenlehteeseen. Tämän myrskyisen aikajakson jälkeen palautui Jacques Groenendijkin ansiosta rauha Aviisi organisaatioon. Vuodesta 2010 lähtien kirjoittaa Arnold taas Aviisiin.

Lehden etusivun suunnittelu oli aina haastavaa. Aviisista 1993-5 numeroon 2000-5 asti koristivat melkein kaikkia etusivuja René Souweinen piirustukset (ja myöhemmin vielä Aviisi 2001-5 ja 2001-6). Enimmäksi Suomeen tai Yhdistyksen järjestämäin tapahtumiin liittyviä piirustuksia oli kokonaista 36 kappaletta! Jokaikinen piirustus oli pieni taideteos, mihin oli tosi-kaan käytetty aikaa ja vaivaa. Vuosikertojen 2000 ja 2001 etusivuille oli valittu Fred Snikkersin Suomen vanhoja asemia esittäviä valokuvia. Vuosikertojen 2002, 2003 ja 2004 etu-ja takasivuja koristivat Carel van Bruggenin mahtavat piirustukset.

<< Het voorblad van Aviisi 2001-2 met een foto van het station van Kauniainen, gemaakt door Fred Snikkers. | Aviisin 2001-2 etusivu: Fred Snikkersin valokuva Kaunaisen asemasta.

De periode 2004-2017

In 2004 is Joop Susan gestopt met zijn werk als vormgever voor Aviisi. Dit werk is vanaf Aviisi 2004-3 overgenomen door Johanna Kamunen en Marco Lub. De nieuwe hoofdredacteur werd Richard Schoonenberg. Hij was eindredacteur geweest van drie edities van Maasstad weekbladen, de huis-aan-huis krant van het Rotterdams Dagblad. Maar al na Aviisi 2005-4 is Richard Schoonenberg gestopt als hoofdredacteur en vanaf Aviisi 2006-1 is zijn functie overgenomen door Hans Adamse, die dit is blijven doen tot en met Aviisi 2014-1. Een indrukwekkende staat van dienst!

Hans Adamse stelde zich voor in Aviisi 2006-1 en vertelde onder andere dat hij al 25 jaar lid was van de VNF en in 1981

<< Voorblad van Aviisi 2003-5. Dit nummer was grotendeels gewijd aan het 80-jarige jubileum van de Vereniging Nederland-Finland. De tekening is gemaakt door Carel van Bruggen. | Aviisin etusivu 2003-5. Tämä numero omistettiin suurimmaksi osaksi Alankomaat-Suomi Yhdistyksen 80:lle juhlavuodelle. Piirros Carel van Bruggenin käsialaa.

Vuodet 2004-2017

Joop Susan lopetti Aviisin suunnittelun vuonna 2004. Numerosta 2004-3 lähtien ottivat Johanna Kamunen ja Marco Lub tämän tehtävän hartialle. Richard Schoonenbergistä tuli uusi päätoimittaja. Richard oli ollut kolmen Rotterdams Dagbladiin kuuluvan edition, joka tallouteen jaettavan Maasstad-viikkolehden toimituspäällikkönä. Mutta jo Aviisi 2005-4 jälkeen lopetti Richard Schoonenberg päätoimittajatehtävänsä. Hans Adamse otti haasteen vastaan ja hoiti

Sen jälkeen painettiin etu- ja takasivut kiltävinä ja värellisinä Suomeen liittyvinä kuvina.

vijf maanden aan de Universiteit van Helsinki had gestudeerd in het kader van zijn studie fysiologische psychologie. Na zijn studie kreeg hij een baan als programmeur/systeembeheerder bij de Faculteit Letteren van de Radboud Universiteit Nijmegen. Samen met Jacques Groenendijk vanuit het bestuur heeft Hans ervoor gezorgd dat Aviisi steeds professioneler werd. Zo werd uit kostenoverwegingen het aantal pagina's vastgesteld op 64 of 48 als er onvoldoende kopij was. Hans was ook bereid om Finse teksten naar het Nederlands te vertalen.

Met ingang van Aviisi 2007-1 heeft Dmitry de Bruin, van beroep grafisch ontwerper, zich belast met de vormgeving. Hij heeft er in belangrijke mate toe bijgedragen dat Aviisi een moderne uitsstraling kreeg. De grootste stap was om vanaf 2008-4 het blad in kleur te drukken. Dimitry heeft voor de vormgeving gezorgd tot en met Aviisi 2011-3 en daarna

het stokje overgegeven aan Daniël Loos. Hans Adamse trad in 2014 af als hoofdredacteur en deze functie is voor korte tijd overgenomen door Sonja Meskanen, waarna Marjo Kool deze taak tijdelijk op zich heeft genomen. Maar vanaf 2015 heeft Daniël Loos een dubbelfunctie op zich genomen en is hij zowel vormgever als hoofdredacteur geworden.

In 2004 is Carel van Bruggen begonnen met het schrijven van zijn leuke en leeswaardige columns over zijn soms heel speciale ervaringen in Finland. In Aviisi 2014-3 verscheen zijn 50-ste column en aan het eind van 2017 stond zijn totaal op liefst 65!

Arnold Pieterse heeft vanaf Aviisi 2010-2 in bijna ieder nummer minstens een artikel geschreven. Hij kon zich uitleven in meerdere historische verhalen, die hij door zijn vlotte schrijfstijl tot leven liet komen.

Van Aviisi 2014-4 tot en met Aviisi 2016-4 kwam er van de hand van Jacques

<< Voorblad van Aviisi 2007-5 met een foto van de zangeres Pauliina May, die optrad tijdens het diner-dansant dat door de Vereniging Nederland-Finland werd georganiseerd ter gelegenheid van 80 jaar Finse onafhankelijkheid. | Aviisin 2007-5 etusivu. Kuvassa laulaja Pauliina May; hän esiintyi päivällis-tanssijuhlassa, minkä Alankomaat-Suomi Yhdistys järjesti 80 vuotiaan itsenäisen Suomen kunniaksi.

Hans Adamse esitti itsensä Aviisissa 2006-1 ja kertoii muunmuassa olleensa jo 25 vuotta Alankomaat-Suomi Yhdistyksen jäsen ja että hän oli vuonna 1981 viiden kuukauden ajan opiskellut fysiologista psykologiaa Helsingin yliopistossa. Opiskelunsa jälkeen hän sai ohjelmoija/systeemipäällikön viran Nijmegenin Radboud Yliopiston humanistisessa tiedekunnassa. Hansin ja johtokunnan puheenjohtajan Jacques Groenendijkin yhteistyön tuloksena kehittyi Aviisista yhä laadukkaam-

Voorblad Aviisi 2017-1. | Aviisin etusivu 2017-1.

Groenendijk een heel interessante 11-delige serie over de Koningsweg, die in Zuid-Finland loopt van Turku, via Helsinki, tot aan Valimaa aan de Russische grens.

pi lehti. Kulujen säätämiseksi päätteliin painaa lehti 64-sivuisena tai jos kirjoitukset ei ollut tarpeeksi 48-sivuisena. Hans tarjoutui myös käänämään suomenkieliset tekstit hollanniksi.

Aviisin numerosta 2007-1 lähtien huolehti Dimitry de Bruin, ammatiltaan graafinen suunnittelija, lehden ulkomuodosista. Suurimmaksi osaksi Dimitrin ansiota on nykyisen Aviisin moderni asu. Suuri muutos oli Aviisista 2008-4 lähtien painaa lehti väriillisenä. Dimitry huolehti lehden suunnittelusta numeroon 2011-3 asti ja ojensi sitten viestikapulan Daniël Loosille. Hans Adamse erosi vuonna 2014 päätoimittajan virastaan. Sonja Meskanen hoiti toimen lyhyen ajan, minkä jälkeen Marjo Kool valittiin väliaikaiseksi päätoimittajaksi. Mutta vuodesta 2015 lähtien hoitaa Daniël Loos kaksinkertaista virkaa: hän suunnittelee lehden ja on myös päätoimittaja.

Aviisi van nu: Daniël Loos

Daniël heeft de lay-out nog eens aanzienlijk verbeterd en ervoor gezorgd dat Aviisi is uitgegroeid tot een hoogwaardige, artistieke glossy, met ook nog eens heel veel veelzijdige artikelen.

Het Jubileumboek is een prachtvoorbijbeeld van de artistieke capaciteiten van Daniël. Samen met de andere redacteuren Arnold Pieterse, Jacques Groenendijk en Peter Starmans hebben ze ervoor gezorgd dat het Jubileumboek een waardige herinnering vormt van de Finse onafhankelijkheid. Het boek, dat in de plaats is gekomen van Aviisi 2017-5, is op 2 november 2017 gepresenteerd in de residentie van de Finse ambassadeur in Den Haag en op 24 november in de residentie van de Nederlandse ambassadeur in Helsinki.

Wij hebben nu de eerste 25 jaren van Aviisi kunnen volgen. Hoe gaan wij de komende 25 jaren verder met Aviisi? Er zijn tegenwoordig veel alternatieven voor

Vuodesta 2004 alkaen olemme saaneet lukea Carel van Bruggenin hauskoja ja lukemisen arvoisia kolumnuja hänen erikoisista kokemuksistaan Suomessa. Aviisissa 2014-3 ilmestyi hänen viideskymmenes kolumninsa ja vuoden 2017 lopussa niitä oli jopa 65!

Arnold Pieterse on Aviisista 2010-2 lähtien kirjoittanut melkein jokaiseen numeroon vähintään yhden artikkelin. Arnold keskeytyi enimmäkseen historiallisii kerromuksiin mitkä hän värikäällä kielenkäytöllään herätti eloona.

Aviisin numerosta 2014-4 numeroon 2016-4 kirjoitti Jacques Groenendijk 11-osaisen sarjan Kuninkaantie. Sarjassa kuvattiin Kuninkaantien osaa Turusta Helsingin kautta Venäjän rajalla olevalle Vaalimälle asti.

Groepsfoto genomen op 2 november 2017 ter gelegenheid van de presentatie van het jubileumboek 'Finland 100 jaar onafhankelijk', dat in de plaats kwam van Aviisi 2017-5, in de residentie van de Finse ambassadeur in Den Haag. V.l.n.r.: Marjo Kool, Sanna-Mari Kuisma, Daniël Loos, Mireille Dosker, Annemarie Groenendijk, Henny Rijerse, Rune Frants, Margot Frants, ambassadeur Katri Viinikka, Patrice van der Heiden, Auli Snikkers, Arnold Pieterse, Gerard Rijerse, Marjatta Taskinen, Minna Räty, Mia Uusitalo en Marjatta Pieterse. | Tämä ryhmäkuva otettiin marraskuun 2 päivänä 2017 Suomen suurlähettilään virka-asunnossa Haagissa. Tilaisuudessa esiteltiin juhlakirja 'Itsenäinen Suomi 100 vuotta', mikä ilmestyi Aviisi 2017-5 sijasta. Kuvassa vasemmalla oikealle: Marjo Kool, Sanna-Mari Kuisma, Daniël Loos, Mireille Dosker, Annemarie Groenendijk, Henny Rijerse, Rune Frants, Margot Frants, suurlähettiläs Katri Viinikka, Patrice van der Heiden, Auli Snikkers, Arnold Pieterse, Gerard Rijerse, Marjatta Taskinen, Minna Räty, Mia Uusitalo ja Marjatta Pieterse.

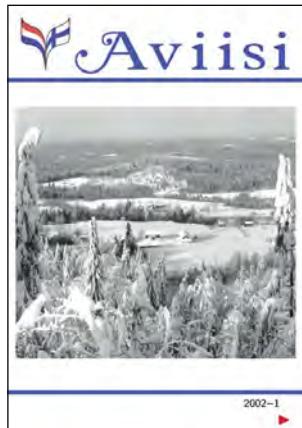
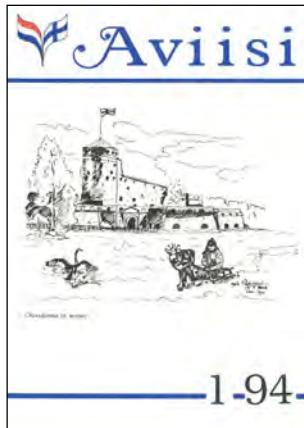
Aviisi nyt: Daniël Loos

Daniël on parantanut merkittävästi lehden ulkoasua ja hänen ansiostaan Aviisista on kehittynyt korkealaatuinen, taiteellinen glossy, sisältönään harvinaisen paljon monipuolisia artikkeleita.

Juhlakirja on loistava esimerkki Danielin taiteellisista kyyvistä. Danielin, Aviisin muiden toimittajien Arnold Pietersen, Jacques Groenendijk ja Peter Starmansin yhteistyön tuloksena syntyi Juhlakirja, mikä on arvokas muisto itseäisestä Suomesta. Kirja, mikä ilmestyi Aviisi 2017-5 sijasta, esiteltiin marraskuun toisena päävänä 2017 Suomen suurlähettilään virka-asunnossa Haagissa ja marraskuun 24.

päävänä Hollannin suurlähettilään virka-asunnossa Helsingissä.

Tällaiset olivat Aviisin ensimmäiset 25 vuotta. Miltä näyttäävät Aviisin seuraavat 25 vuotta? Nykyisin on markkinoilla monia vaihtoehtoja 'vanhanaikaisen', painetun lehden sijasta. Nettisivut, erilaiset sosiaalinen media-vaihtoehdot ja uutiskirjeet tarjoavat hyvät mahdollisuudet nopealle aktuaaliteetti-informaatiolle. Daniellilla on paljon ideoita ylläpitää Aviisi suosiossa. Hänen ajatuksissaan on muunmuassa julkaista artikkeleita Suomen yhteiskunnan kehittymisestä. Netti tulvi kaikenlaista uutista jotka joko ovat tai eivät ole totuudenmukaisia.

2018
avisi |
VERENIGING NEDERLAND-FINLAND
ALANKOMAA-SUOMI YHDYSYKSI

een ‘ouderwets’ gedrukt blad. De website, de verschillende ‘social media’ en nieuwsbrieven bieden goede mogelijkheden voor snelle informatie over actualiteiten.

Daniël heeft flink wat ideeën om Aviisi steeds populair te houden. Hij denkt onder andere aan beschouwende artikelen over belangrijke ontwikkelingen in de Fin-

se samenleving. Via internet worden wij overspoeld door allerlei berichten – die al dan niet aan de werkelijkheid zijn gekoppeld. Vanzelfsprekend moeten wij zelf ook steeds op zoek gaan naar columns vanuit Finland en Nederland. Het is altijd leuk en nuttig als er een spiegel wordt voorgehouden – niet alleen door Nederlanders die Finland op de korrel nemen,

maar ook andersom – er zijn voldoende opmerkelijke fenomenen die door de ogen van een buitenlander scherp geschetst kunnen worden.

Tenslotte zegt hij: “Aviisi is voor en van ons allemaal. Kopij en suggesties zijn altijd welkom. Een goed Fins recept, een bijzondere vertaling, een gedicht, tekening of reisverslag of wat men verder nog kan

bedenken. Door variatie wordt Aviisi rijker en aantrekkelijker.”

Rune Frants

(Dit verhaal is tot stand gekomen op basis van gesprekken met Arnold Pieterse, Jacques Groenendijk en Daniël Loos.)

58

<< Groepsfoto genomen op 24 november ter gelegenheid van de presentatie van het jubileumboek ‘Finland 100 jaar onafhankelijk’, dat ik de plaats kwam van Aviisi 2017-5, in de residentie van de Nederlandse ambassadeur in Helsinki. V.l.n.r.: Marjatta Pieterse, Henri Hannula, mevrouw Hannula, Reeta Pöyhönen, Pasi Saukkonen, Arto Luhtala, Kaisa Starmans, Peter Starmans, ambassadeur Cees Bansema, Arnold Pieterse, Elisabeth Rehn, Taru Säilä, Pekka Säilä, Pekka Huhtaniemi, Suvi Innala en mevrouw Huhtaniemi. | Tämä ryhmäkuva otettiin marraskuun 24 päivänä 2017 Hollannin suurlähettilään virka-asunnossa Helsingissä. Tilaisuudessa esiteltiin juhlakirja ‘Itsenäinen Suomi 100 vuotta’, mikä ilmestyi Aviisi 2017-5 sijasta. Kuvassa vasemmalta oikealle: Marjatta Pieterse, Henri Hannula, rouva Hannula, Reeta Pöyhönen, Pasi Saukkonen, Arto Luhtala, Kaisa Starmans, Peter Starmans, suurlähettiläs Cees Bansema, Arnold Pieterse, Elisabeth Rehn, Taru Säilä, Pekka Säilä, Pekka Huhtaniemi, Suvi Innala ja rouva Huhtaniemi.

Päivänselvää on, että me itsekin etsimme kiinnostavia artikkeleita Suomesta ja Hollannista. On aina hauskaa ja tarpeellista pitää peiliä toistemme edessä, oikeus ei ainoastaan ole hollantilaisilla vitsailla suomalaisen kustannuksella, mutta myös toisinpäin. On tarpeeksi huomionarvoisiaasioita, mitkä ulkomailaisen näkökulmasta ovat yllättävän terävästi selvitettyjä.

Lopuksi Daniël sanoo: “Aviisi on meidän kaikkien lehti. Kirjoitukset ja ehdotukset

ovat aina tervetulleita. Hyvä suomalainen resepti, erikoinen käänös, runo, piirustus tai matkakertomus tai mitä vain mieleen juolahtaa. Monilaatusuus tekee Aviisista rikkaamman ja kiinnostavamman.”

Rune Frants
Käännös: Irja Lammers

(Tämän kirjoituksen perustana ovat haastattelut Arnold Pietersen, Jacques Groenendijk ja Daniël Loosin kanssa.)

HELMIKUU FEBRUARI 2018

aviisi |

59

Petronella van der Moer begraven in Inari

Bert Spierings.

Recent is Sylvia Antoinette Petronella van der Moer begraven op het kerkhof in Inari. Zij leefde van 11 september 1923 tot 28 januari 2014 en is dus ruim 90 jaar geworden.

Waarom is ze niet in de USA, in California begraven? Of in Nederland? Omdat Lapland en meer specifiek het gebied rond Kuttura, Inari, voor haar een belangrijke betekenis had.

In het goudzoekers museum in Tanka-vaara heeft zij ook een eigen vitrine dat iets over haar avontuur in Inari verteld. Een helaas wat onduidelijke foto én informatie over een vrouw die menigmaal in Aviisi aan bod is gekomen.

Bert Spierings, foto Hannu Fabritius

Petronella van der Moer on saanut viimeisen leposijansa Inarissa

Antoinette Petronella van der Moer on haudattu hiljattain Inarin hautausmaalle. Hän syntyi 11. syyskuuta 1923 ja kuoli 28. tammikuuta 2014, hän eli siis yli 90-vuotiaaksi.

Miksi häntä ei haudattu asuinsijoilleen Kaliforniaan? Tai Hollantiin? Syy siihen on se, että Lappi ja etenkin Inarissa sijaitseva Kuttura olivat olleet merkittäviä paikkoja hänen elämäässään.

Tankavaaran kullahuutojen museossa on hänen Inarin seikkailusta kertova oma vitriinikaappi. Valitettavasti hänen valokuvalta ja kertomus tapahtuneesta ovat hyvin epämääriä. Hänen vaiheitaan on

Petronella van der Moer, 1949

käsitetty moneen kertaan seikkaperäisemmin Aviisissa.

Bert Spierings

Bezoek aan de Hortus Bulborum op 13 mei 2017

Met ongeveer 25 leden van de VNF brachten we een bezoek aan de Hortus Bulborum, wat zoveel betekent als de tuin van de bollen.

De Hortus Bulborum is de enige bollentuin ter wereld waar ruim 4000 verschillende soorten tulpen, narcissen, hyacinten, en andere veelal historische voorjaarsbloeiende bolgewassen bloeien. In deze tuin worden oude bolgewassen voor het geslacht bewaard, die commercieel nauwelijks meer interessant zijn. De Hortus Bulborum heeft als belangrijkste doel om deze rassen in stand te houden.

We werden rondgeleid door een enthousiaste vrijwilliger. De oudste tulpenrassen

stamden uit de 17e eeuw, toen er een tulpenmanie was ontstaan. De tulpenmanie was een hausse in de tulpenhandel in Holland en Utrecht die rond 1634 opkwam en

Vierailu Hortus Bulborumiin toukokuun 13. päivänä 2017

Likimäärin 25 Alankomaat-Suomi Yhdistyksen jäsentä teki retken sipulikasvivuutarhaan, Hortus Bulborumiin.

Hortus Bulborum on ainutlaatuinen maailmassa, ja siellä kasvaa ja kukkii 4000 erilaista tulppaanin-, narsissi- ja hyasintilajia sekä muita historiallisia keväällä kukkivia sipulikasveja. Tässä puutarhassa säilytetään jälkipolville sellaisia lajeja, jotka tuskin enää ovat kaupallisesti kiinnostavia. Hortus Bulborumin tärkein päämäärä on säilyttää nuo vanhat lajit.

Innostunut vapaehtoistyöntekijä kierteli puutarhassa kanssamme. Vanhimmat tulppaanilajit ovat 1600-luvun tulppaan-

imanian ajoilta. Tulppaanimania oli tulppaanikaupan nousukausi Hollannissa sekä Utrechtissä ja se alkoi vuoden 1634 paikkeilla ja päättyi äkkiniäisesti vuonna 1637. Alankomaiden kultaisella vuosisadalla olivat uusien maahan tuotujen tulppaanipulien hinnat äärimmäisen korkeita, ja sipulit olivat melkein yhtä arvokkaita kuin Amsterdamin kanavan varrella olevat rakenkiset.

Tulppaanimania aiheutti konkursseja kun markkinat romahdivat.

Castricumissa sijaitsevassa Johanna Hoeve- ravintolassa nautitti, loistavasti tar-

Tulp 1637: prijs f 3000.- | Tulppaan 1637 3000 floriinia.

waaraan begin februari 1637 een abrupt einde kwam. In de Nederlandse Gouden

Tulpenmanietulpen in de Hortus Bulborum. | Tulppaanimati tulppaan Hortus Bulborum'issa.

Eeuw bereikten de prijzen van de nieuw geïntroduceerde tulpenbollen extreme hoogten. In januari 1637 werden tulpenbollen verkocht voor meer dan tien keer het jaarsalaris van een ervaren vakman, en waren ze ongeveer evenveel waard als een Amsterdams grachtenpand. De tulpenmaatschappij leidde tot een aantal faillissementen, toen de markt in elkaar plakte.

Een gezellige en uitstekend verzorgde lunch in Johanna's hof in Castricum sloot ons bezoek aan Noord Holland af.

Ook de leden van de Vereniging Nederland-Noorwegen en de Zweedse Vereniging waren uitgenodigd, maar jammer genoeg was er van die zijde nog geen deelname aan deze activiteit. De besturen van de beide verenigingen staan positief tegenover het gezamenlijk organiseren van activiteiten met de VNF.

Gerard Rijerse.

jottu lounas päätti Pohjois-Hollantiin tehdyn vierailumatkamme.

Alankomaat-Norja Yhdistyksen sekä Alankomaat-Ruotsi Yhdistyksen jäsenet olivat myös kutsutut, mutta valittettavasti ei kukaan heistä osallistunut. Kummankin yhdistyksen hallitusset suhtautuvat kuitenkin myönteisesti yhteistapaamisiin Alankomaat-Suomi Yhdistyksen kanssa.

Gerard Reijerse

Käännös: Eeva Kriek-Tuovinen

Word lid! | Liity jäseneksi!

Naam | Nimi _____

Voorletters | Kutsumanimi _____

Man | Mies / Vrouw | Nainen *

*doorhalen wat niet van toepassing is | *poista toinen, jätä vain oikea vaihtoehto

Adres | Osoite _____

Postcode | Postinumero _____

Woonplaats | Asuinpaikka _____

E-mail _____

Telefoonnummer | Puhelinnumero _____

Datum | Päivämäärä _____

Aanmelding als lid 'Vereniging Nederland-Finland':

Uw aanmelding kunt u naar onderstaand postadres sturen of per e-mail naar: info@vnf.nu.

Ilmoittautumisen Alankomaat-Suomi Yhdistyksen jäseneksi voit lähetä postitse allaolevaan osoitteeseen tai sähköpostitse osoitteeseen: info@vnf.nu

Secretariaat Vereniging Nederland-Finland

Griffensteinselaan 78

3703 AD Zeist

Voor vragen: info@vnf.nu

Zo spoedig mogelijk na ontvangst van uw aanmelding sturen wij u een bevestiging met een nummer van Aviisi, de brochure 'Finland in Nederland' en de contributierekening. Nadat wij u als lid hebben ingeschreven ontvangt u automatisch het eerst volgende nummer van ons verenigingsmagazine 'Aviisi'. De contributie bedraagt per jaar (1 januari tot en met 31 december) voor VNF-leden € 27,-. Contributie bedraagt voor bedrijfsleden € 79,- (incl. weblog).

De statuten van de vereniging kunt u op onze website (www.vnf.nu) onder 'De Vereniging' vinden. Met uw aanmelding accepteert u onze statuten. Heeft u geen internet dan sturen wij graag op uw verzoek een exemplaar toe.

Mahdollisimman pian ilmoittautumisen jälkeen lähetämme teille postissa vahvistuksen ja liitteenä kappaleen Aviisi-lehtämme, esitteen 'Suomi Alankomaissa' sekä jäsenmaksulaskun. Kun olet ilmoittautunut jäseneksemme, saat heti seuraavaksi ilmestynyt yhdistyksen jäsenlehden 'Aviisin' numeron. Jäsenmaksu on vuodeksi (1. tammikuuta – 31. joulukuuta). Jäsen sekä samassa taloudessa asuva partneri ja alle 18 vuotiaat lapset 27,- euroa ja yritysjäsen 79,- euroa (sisältää weblogon).

Nettisivultamme www.vnf.nu alaoskosta «Yhdistys» löydät yhdistyksen säännöt. Ilmoittautuessasi jäseneksi samalla hyväksyt nämä säännöt. Huom. Säännöt ovat toistaiseksi vain hollanninkielellä (Statuten).

